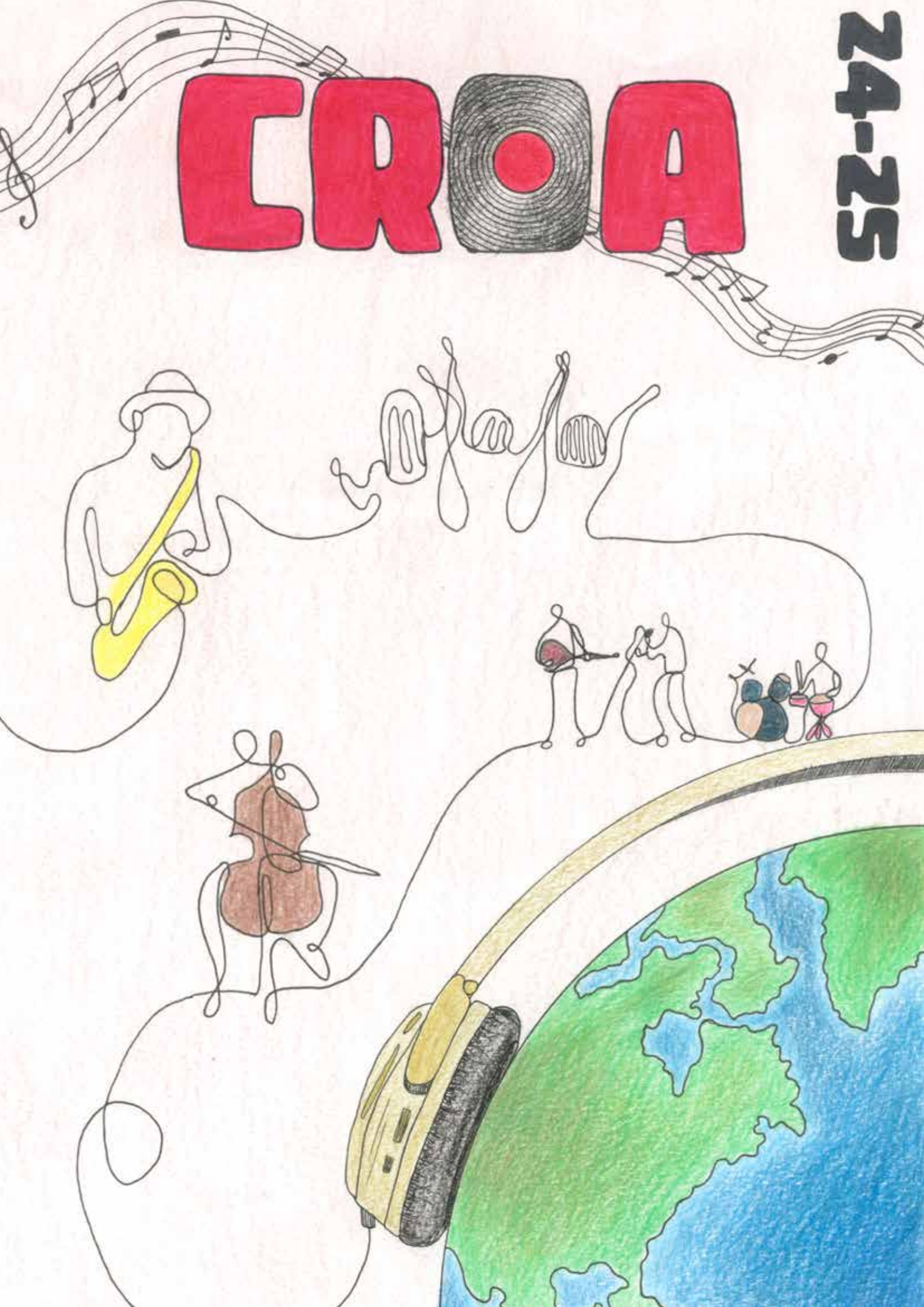
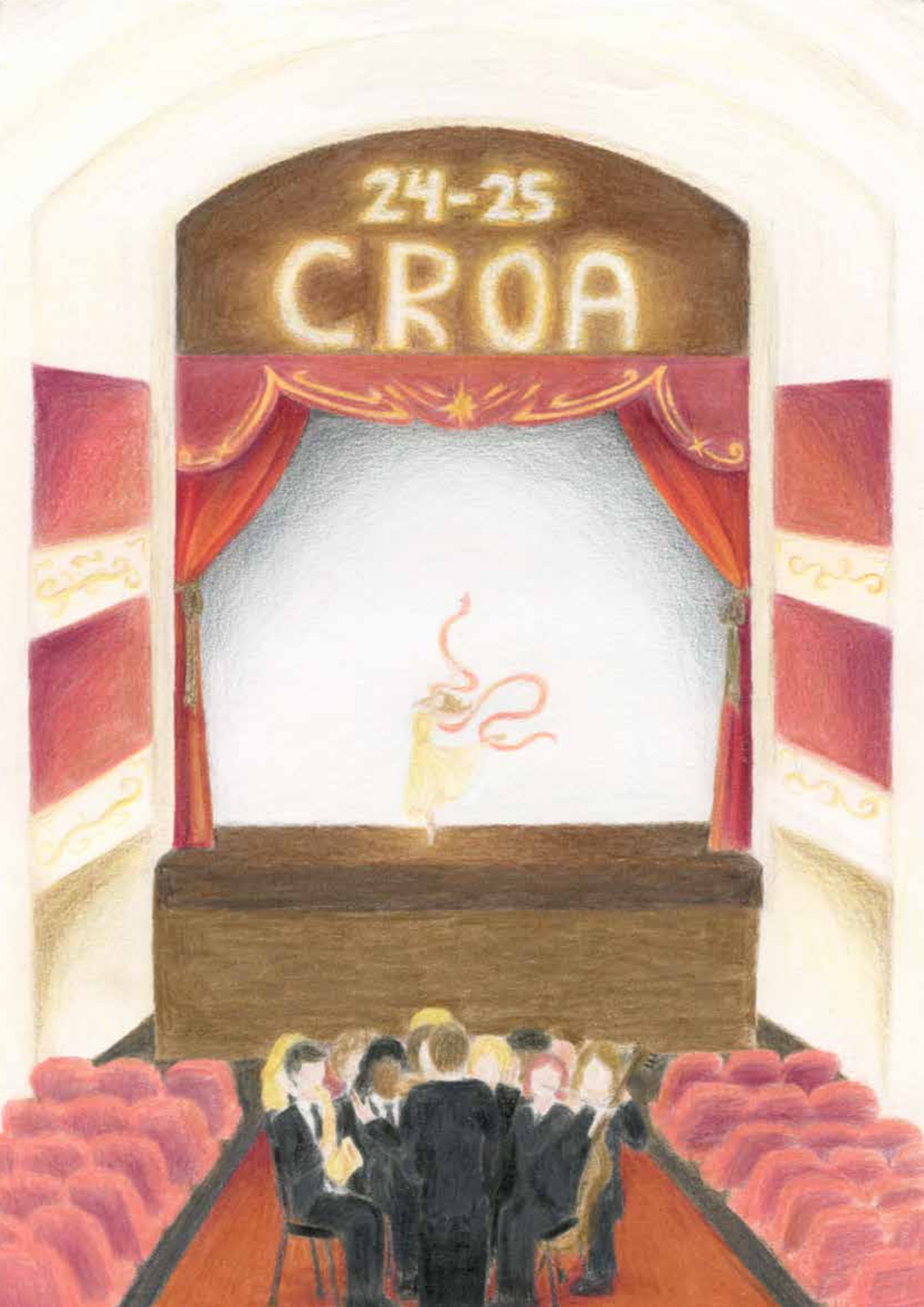

24-25

CROA

ÍNDICE

1 Índice, Colaboradores

ENTREVISTAS AO PROFESORADO (I)

2 Entrevista a Antonio Varela
4 Entrevista a Blanca Rodríguez
6 Entrevista a Alexandre Vázquez
8 Entrevista a Ismael López
9 Entrevista a Belén Castelo

EDUCACIÓN INFANTIL

10 Actividades Educación Infantil / 4ºEI
12 Actividades Educación Infantil / 5ºEI
14 Actividades Educación Infantil / 6ºEI

ENTREVISTAS AO PROFESORADO (II)

16 Entrevista a Montserrat Suárez
18 Entrevista a Diego Balboa
20 Entrevista a Amalia Conde

ACTIVIDADES DO EDLG

22 Concurso Cultural
24 Radio – A fume de carozo
26 Maratón Lectura Rosalía
28 Cousas da nosa rapazada

ENTREVISTAS AO RITMO DA MÚSICA GALEGA

32 Álex Charlón (Ataque Escampe)
34 Fillas de Cassandra
36 Clara e Aurora Berná
40 García MC
42 Xurxo Souto

ACTIVIDADES DO EDLG (continuación)

44 Dicionario Visual

O NOSO RECUNCHO CREATIVO

2 DEBUXOS – AO RITMO DE CALASANZ
6 CANTIGAS MEDIEVAIS
8 SAMAÍN E ZONCHOS MUSICAIS
10 MURAI – DICCIONARIO VISUAL
14 O EDLG NO PROXECTO COMÚN / Amor na música
16 O EDLG NO PROXECTO COMÚN / Galiversionamos?
17 O EDLG NO PROXECTO COMÚN / Noticias
18 O EDLG NO PROXECTO COMÚN / Portas das clases + Actividades
EDLG/Os nosos vinilos
19 O EDLG : Concursos e premios
20 CASTELAO – Entrevista

COLEXIO CALASANZ (PP. ESCOLAPIOS) A CORUÑA

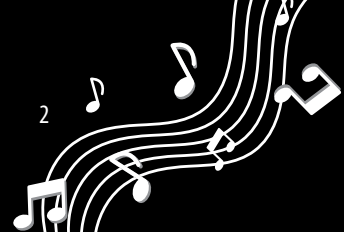
Enderezo: Estrada dos Fortes, 10 - 15011 A Coruña

PROFESORES COLABORADORES: Roberto Catoira, Lorena Martínez, Guadalupe Martínez, Isabel Blanco, Fabiola Pena, Jose Míguez, Mónica Fernández, Nela Prieto, e en xeral, todo o profesorado, que colaborou en maior ou menor medida.

ALUMNOS COLABORADORES: **Infantil:** todo o alumnado. **Primaria:** 1º: Vera Aparicio Traba, Vega González Castedo, Teo Juiz Carril, Valentina Pérez Pérez, Mía Rodríguez Bechler. 2º: Nel Álvarez Rodríguez, Daniela Canosa García, Sophia Dalmao Blanco, Luna Fernández Spósito, Diego López-Sangil González. 3º: Mateo Acea Blanco, Uxía Caamaño Ramos, Andrea Carreira Carro, Mateo Castro Valiño, Belén Cernadas Stern, María Martínez Rodríguez, Lara Moscoso Castro, Sara Sánchez Pérez, Dana Somoza Casares, Alba Vázquez Carro. 4º: Miguel Fandiño Botana, Enara González Barreiro, Mateo Lagos Moure, Daniella Pérez Díaz, Carmen Vieito Méndez, Alba Cabanas Pereira, Iker Landeira López, Valeria Rial Vidal. **ESO:** 1ºESO: Ada Barral Leira, Sara Blanco Losada. 3ºESO: Mila Fernández Fernández, Moisés García Crecente, Álvaro López Romero, Carolina Naveira Cornide, Mariana Ortiz Torrado, Clara Rabuñal Bolón, Carmen López Fernández, Rebeca Ouréns Cameán, Naia Toro Baltar, Cristina Bouzas Serantes, Mireia Sánchez Moreira. 4ºESO: Victoria Ferreiro Díaz, Adriana Mariño García, Laura Muíños Ardións, Lucía Zheng, Nerea Beiro López, Alba Souto Ferreiro, Ariadna Landeira Cousillas, Inés Trigo Liñares, Pablo Prado Enríquez. **BACH:** 1ºBach.: Sofía López Del Castillo, Clara Pose Rúa, Sila Santiso Sampedro, Noa Serén Romero, Lucía Veiga Arcas, Sabela Fraga Ferreiro, Sara Ruiz Balboa, Guillermo Cajide Gómez, Mateo Pérez Carrodegas, Sofía Franco Martínez, Irene Míguez Varela, Antía Varela Blanco, Sebastián Ces Parra, Óscar Gómez Bravo, Brais Seoane Burgos, Borja Suárez Docabo, Rita Fariña Sánchez, Laura Míguez Fernández, Paula Pedre Varga, Carla Ramos Rodríguez, Antía Carro Vázquez, Irene Cacheiro Álvarez, Carla Mariño Carnota. 2ºBach.: Elena Infante Rodríguez, Irene Del Castillo Martínez, Sara Otero Prado, Miguelangel De Azevedo Barrios, Jacobo García De Miguel, Adrián José García Vilar, Marcos Otero Parga, Inés Ferreiro Díaz, Isabella Chiara Romero Regueiro, Sergio Díaz Ródenas, Jairo Piferrer Yepes, Jose Trillo Castelo, Álex Vázquez Fernández.

CAPA: Nerea Beiro López (4ºB ESO) · **INTERIOR CAPA:** Adriana Mariño García (4ºB ESO) · **CONTRACAPA:** Laura Muíños Ardións (4ºB ESO) · **INTERIOR CONTRACAPA:** Alba Souto Ferreiro (4ºB ESO).

CAPA DO SUPLEMENTO LITERARIO: Lucía Zheng (4ºB ESO)

ENTREVISTA A ANTONIO VARELA

Este ano, a mediados de curso, xubilouse Antonio Varela Garriga, un mito da Orde Escolapia Galega, xa que foi Director dos dous colexios escolapios que hai na nosa terra, primeiro en Monforte de Lemos, e despois no noso centro da Coruña, durante dez anos. A ver que nos conta nesta hora da súa despedida.

Que estudos fixeches para converterte en profesor?

Ao rematar os estudos de Bacharelato e COU a miña vocación era outra, aínda que rematara no ensino.

Como te sentes agora xubilado dun traballo ao que lle dedicaches moitos anos?

Por unha parte con ledicia, por outra con pena. Agora comeza unha nova etapa, espero empezar con retos aparcados moitos anos e seguir lendo moito. Aínda que son da rama de Ciencias, encántame a Historia.

Cal foi o punto clave que te levou a estudar a carreira de Maxisterio e a ser profesor?

Cheguei ao mundo do ensino sen querer, por cousas polas que che vai levando a vida. A miña opción era outra diferente a ser profesor, que non podedes imaxinar.

Tiñas algunha figura na túa mocidade que che influíu para ser profesor?

Pois non. Houbo moitas persoas das que aprendín moito como profesor, pero non tiven ningunha figura que influíse na miña decisión para chegar ao ensino tras non poder dedicarme ao que realmente quería.

Se non tiveses sido profesor, que che gustaría ter sido?

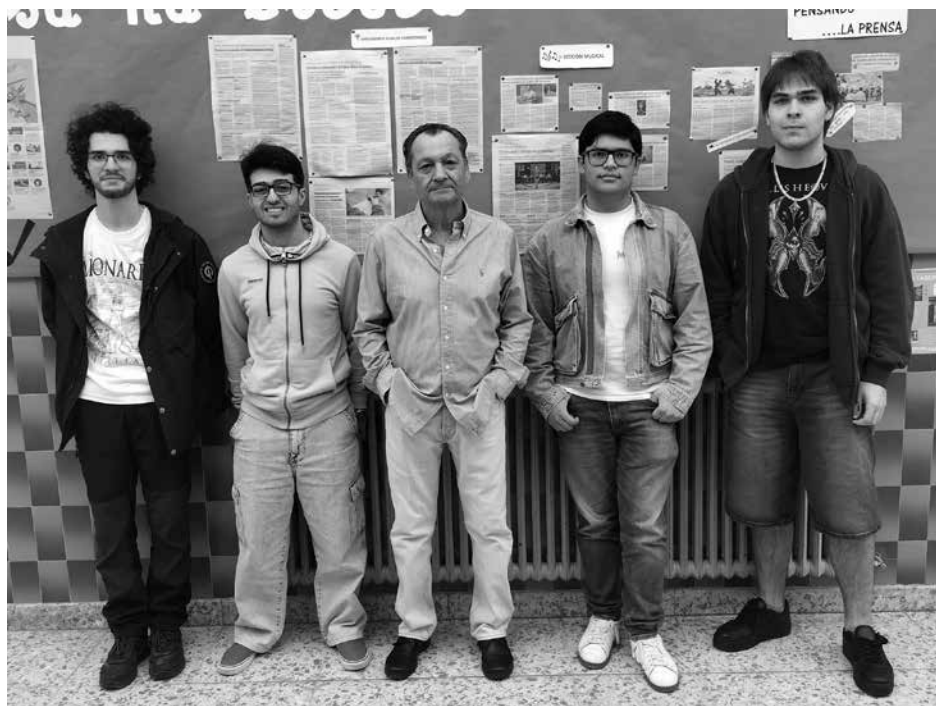
Como dixeran antes, a miña opción era outra. Era ser militar, pero por cousas da vida non puiden e terminei de casualidade como profesor.

Que lle dirías ao teu ti no seu primeiro día como profesor?

Como dicía o poeta Machado, "volver la vista atrás", xa non sei o que me diría, xa vou cunha maleta moi cargada de vivencias persoais e profesionais.

Cal foi o teu momento máis memorable como profesor?

Tanto na vida persoal como na profesional hai moitos momentos memorables, regulares e tamén moitos

malos. De todos eles como memorables, recordo a miña contratación na Orde Escolapia, no colexio de Monforte de Lemos, e posteriormente a promoción interna que me foron ofrecendo ata asumir cargos de responsabilidade, tanto alí como aquí no Colexio Calasanz-PP. Escolapios de Coruña.

Cal dirías que foi a mellor anécdota que tiveches cun alumno como profesor ou cun profesor cando eras alumno?

Cun alumno, moitísimas, pero vou poñer esta, das primeiras: recordo que no meu primeiro ano no colexio de Monforte impartía Debuxo en 8º de EXB e en xuño suspendín a un alumno que tiña no equipo de balonmán do colexio. Daquela había a convocatoria de setembro, o alumno debía presentar unhas láminas feitas por el, e presentounas fotocopiadas. Rin moito, as fotocopias estaban moi ben feitas. Aprobou a materia.

Con profesores, recordo con moito respecto e cariño a moitos deles. Anécdotas un montón, boas e malas. Unha por exemplo, en 6º de Bacharelato, unha pregunta do exame de Historia: "Quen pintou o autorretrato de Velázquez?" Atónitos, eu e todos os meus compañeiros, mirámonos, preguntándonos onde estaba a trampa da pregunta... Ao saír da proba aínda discutimos se non era unha pregunta trampa.

Que consellos lle darías aos profesores de hoxe?

O primeiro, ter moita ilusión, sentirte ademais de útil, capaz de resolver as múltiples decisións que se deben tomar, no día a día, algo que non é doado. O segundo e non menos

importante, ser capaz de ir adaptándose aos cambios que esixe a sociedade aos profesores ou a calquera outra profesión.

Cal foi o maior reto da túa carreira e como conseguiches superalo?

Todos os días intentar dar o mellor de ti na aula, a pesar das túas circunstancias persoais.

Que cres que é mellor, a PAU ou a ABAU?

A PAU aínda a vexo moi verde cara a súa aplicación con probas competenciais (LOMLOE). Cambiar as probas baixo unha lei recente, os alumnos levan anos estudando e facendo probas segundo o disposto pola LOMCE, vai ser complicado.

Que cambios propoñerías no sistema educativo actual para mellorar a calidade da aprendizaxe?

O primeiro un PACTO NACIONAL por unha estabilidade nas leis educativas e para todos os territorios, 17 comunidades autónomas e Ceuta e Melilla, que son as dúas únicas cidades que dependen na súa totalidade do MEC. Non se pode estar cambiando o modelo educativo cada pouco.

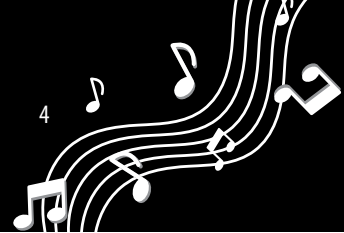
Dende a Lei de Villar Palasí (LGE), de 1970 á actual LOMLOE (aprobada en decembro de 2020, de aplicación no ensino no curso escolar 2022-2023, cursos impares, e no seguinte curso escolar o resto dos cursos), son 9 leis en 55 anos. Na democracia, 8 leis, 7 se temos en conta que a LOCE non entrou en vigor, pero houbo que prepararse para a súa implantación. Se atendemos a estas últimas, tocamos a lei educativa cada 5 anos. É insufrible. E máis tendo en conta que a LODE (1995) e a LOE (2006) teñen aínda artigos en vigor, por non seren derogadas na súa totalidade.

Con respecto ás probas de acceso á universidade (sexan chamadas como queiran, Selectividade, EBAU-ABAU, PAU), deberían ser probas iguais. Cun curriculum, calendario das probas (datas e horarios de cada unha das materias), igual para todos os territorios e, por suposto, cun criterio de cualificación das mesmas unificado.

Moitas grazas!

Miguelangel de Azevedo, Jacobo García, Adrián José García e Marcos Otero (2ºBACH.)

ENTREVISTA A BLANCA RODRÍGUEZ GONZÁLEZ

Nova profesora en ESO/BACHARELATO

A comezos deste curso uniuse ao noso centro a profesora Blanca Rodríguez, que está dando Bioloxía nos primeiros cursos da ESO, pero tamén está cubrindo outros ocos, porque tamén deu Matemáticas en 1º Bacharelato.

Por que decidiches converterte en profesora? Que te inspirou?

A miña inspiración foi dobre: no instituto tiven unha profesora de Bioloxía, tamén chamada Blanca, que me abriu ás portas desta ciencia tan fermosa. Ademais, miña nai foi mestra e orientadora, o que fixo que atopara nesta profesión a miña vocación.

Antes deste colexio, deches clase noutros? Onde?

Comecei a miña experiencia laboral facendo substitucións noutros centros concertados da cidade, Compañía de María entre eles.

Tamén tiven a oportunidade durante varios cursos escolares de explorar un ámbito pouco coñecido na ensinanza, que é a educación para adultos, a través dun centro de formación das Illas Canarias e de forma telemática. Resultou unha experiencia moi enriquecedora, xa que aínda que os contidos a impartir son os mesmos, a casuística do alumnado é totalmente diferente.

Cal foi o maior desafío que enfrontaches ata agora como docente?

O reto actual na docencia é adaptar os contidos ao interese do alumnado para non perder a súa motivación, no meu caso, polas ciencias, e conxugalo cos diferentes ritmos de aprendizaxe que aparecen dentro da mesma aula.

Para ti, que é o mellor de ser profesora?

A mellor recompensa desta profesión é ver como os rapaces e rapazas acadan os seus obxectivos persoais e ver a súa evolución e madurez co paso do tempo. É moi gratificante atoparvos o día de mañá desfrutando dos vosos logros!

Que é o que máis gozas de dar clase?

Ademais do académico, o que máis gozo de dar clase é establecer un vínculo profesor-alumno.

Con que profesores tes máis relación?

Neste pouco tempo que levo no cole podo dicir que gozo de boa relación con todos o membros do claustro. Posiblemente teña máis trato con aqueles compañeiros e compañeiras cos que comparto materias ou son titores dos grupos aos que imparto clase.

Se puideses dar só un consello aos teus alumnos, cal sería?

Aos meus alumnos, sobre todo no Bacharelato, sempre lles digo o mesmo: "A perseveranza é a clave do éxito". Non importa que ás veces non academos as nosas metas no primeiro intento e polo primeiro camiño escollido, xa que hai moitas opcións e formas de chegar aos nosos obxectivos.

Lembras algún alumno ou alumna que te marcara de maneira especial? Por que?

O alumnado deste curso marcoume moito porque a acollida que tiveron con todos eles e elas foi marabillosa. Estou moi agradecida.

E AGORA UNHAS PREGUNTAS UN POUCO MÁIS PERSOAIS:

Que adoitas facer no teu tempo libre?

Gústame moito pasear, xogar ao pádel e... calcetar!

A que lugar che gustaría viaxar?

As miñas viaxes adoitan ser a espazos naturais onde poder facer rutas de sendeirismo e poder contemplar así a flora, fauna e a paisaxe do lugar. A miña viaxe pendente é facer un percorrido por Perú e Arxentina.

Cal é a túa cor favorita?

A azul turquesa, esa cor que ten o mar do meu Ferrol natal no verán.

E a túa comida favorita?

É a antítese de Mafalda!

E, por último, como foi para ti dar clase estando embarazada?

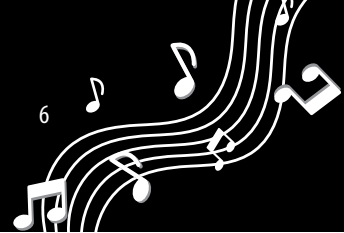
Foi unha experiencia moi bonita, xa que

ademais de recibir o cariño diario do alumnado e do claustro, cada día imaxinaba a miña nena escoitando as clases dende a barriga e pensando que moi cedo ela estaría sentada nunha aula coma vós.

Moitas grazas!

*Sofía López, Clara Pose, Sila Santiso, Noa Serén e Lucía Veiga
(1ºBACH.)*

ENTREVISTA A ALEXANDRE VÁZQUEZ ESTÉVEZ

Novo profesor de Educación Física

Durante este curso xubilouse Antonio Varela, e unha das materias que daba era a de Educación Física. Xa nos últimos cursos andaba polo noso centro Alexandre Vázquez, facendo algunhas substitucións, e agora tocoulle a quenda de coller esa praza.

Cal é o teu nome completo?

Alexandre Vázquez Estévez.

De onde es?

Son nado en Ramirás (Ourense), pero pasei case toda a miña vida en Noia (A Coruña).

Tes irmáns ou irmás? Cantos ou cantas?

Teño un irmán, que é piloto, maior ca min, que se chama Brais.

Cal é o teu deportista favorito ou deportista favorita?

Pois cando era pequeno o meu referente era Iker Casillas, xa que naquela época eu era porteiro e gustábame moito. Era moi bo porteiro.

Que carreira estudaches para chegar ata aquí?

Estudei Ciencias da Actividade Física e do Deporte, e ademais un Máster en Educación.

Estudaches algo máis?

Si, diferentes cousas relacionadas co deporte como: socorrismo, adestrador de fútbol, tamén adestrador de porteiros e porteiras, entre outras cousas. Tamén estudei un pouco de música... Diferentes cousas que me van gustando, pero que están moi relacionadas co deporte, actividade física, seguridade e socorrismo.

Que materias impartes e en que cursos?

Polo momento soamente Educación Física en 1º e 2º da ESO (concretamente, 1ºA, 1ºB e 2ºA).

Que oficio querías exercer cando eras pequeno?

Cando era pequeno, eu tiña claro que me gustaría ser profesor de Educación Física e adestrador de porteiros e porteiras de fútbol. Teño a sorte de dicir que actualmente tamén é o que fago.

Cal era a materia que che gustaba máis no colexio?

Pois loxicamente, á parte de Educación Física, a miña materia favorita era Matemáticas, porque tiña un profesor que as facía moi prácticas e moi divertidas.

En que cres que destaca este colexio? Por que?

Creo que este colexio destaca non soamente na formación do alumnado, á parte tamén da boa infraestrutura que

ten, senón que dentro desta formación a min o que máis me sorprende é a importancia que se lle dá á transmisión de valores (a educación en valores).

Canto tempo levas ensinando?

Ensinando en educación debe ser este o meu terceiro ou cuarto ano, mais levo dende os 17-18 anos. Cando es adestrador, non soamente adestras a rapaces e rapazas, senón que tamén os tes que educar... Entón, ensinando levo bastante tempo.

Gústache impartir Educación Física ou preferirías impartir outra materia?

Sempre tiveron claro que quería impartir Educación Física, así que é por onde me decanto, pero non me importaría ensinar outra materia.

Sénteste acollido neste centro?

Si, moi acollido dende o primeiro día, non soamente polos profesores, dirección e demais, senón tamén

polos alumnos. É verdade que me sinto moi querido dentro do centro.

Cal e o profesor ou profesora con quen mellor te levas? Por que?

Vai ser difícil dicir isto, pero por proximidade e porque compartimos aula, que neste caso é o pavillón, con Manolo Losada, profesor de Educación Física, pero tamén me levo moi ben con Román, o orientador, xa que compartimos tanto a liga inclusiva como o rap. Entón, lévome moi ben con el.

CUESTIONARIO PERSOAL:

Dépor ou Celta?

Dépor, porque traballei alí.

Cal é a túa cor favorita?

A vermella, aínda que a azul tamén me gusta moito.

Cal é o teu cantante ou grupo musical favorito?

Podo dicir que o cantante da miña infancia era Melendi.

Animal favorito?

O can. De feito, teño un chamado Leo.

Película e serie favorita?

A serie, sen dúbida, "O señor dos Aneis", e a película, teño moitas, pero podería dicir a de "Spiderman 1".

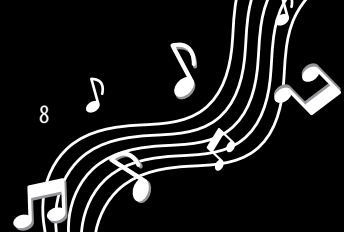
Es máis de Inglés ou de Mates?

De pequeno era máis de Mates, pero como estiven dous anos traballando en Estados Unidos, podo dicir que o Inglés agora se me dá moi ben, así que non sabería que contestarvos.

Moitas grazas por compartir todo isto connosco!

Ada Barral Leira e Sara Blanco Losada (1ºA ESO)

ENTREVISTA A ISMAEL LÓPEZ CALVO

Novo profesor en ESO/BACHARELATO

Cando xa ía algo avanzado este curso, incorporouse ao noso centro Ismael López Calvo, que dá clase de Física e Química nos cursos do alumnado máis maior.

Cal é o teu nome completo?

Ismael López Calvo.

Cantos anos tes?

Teño 25 anos, nacín no 1999.

Que estudaches?

Estudei os grados de Bioloxía e Química na Universidade da Coruña.

Tiñas claro que querías estudar iso dende un principio?

Non, decidino 3 días antes de entregar a inscrición.

Eras bo estudante?

Si, sacaba boas notas.

Que é o que máis e menos che gusta do teu traballo?

O mellor do meu traballo sen dúbida é a relación cos meus alumnos e o peor, diría que corrixir ou mediar en discusións.

De non traballar nisto, en que outra cousa traballaría?

Pois probablemente traballaría nun laboratorio investigando. Era o que, nun principio, máis me apaixonaba e, antes de decidirme por isto, investigaba sobre o cancro de ovario.

Por que decidiches ser profesor?

Penso que teño moitas cousas que aportar aos alumnos e gústame moito este ámbito.

Que che gusta facer no teu tempo de lecer?

Gústame estar cos meus amigos e xogar ao fútbol, o típico.

Levas toda a vida na Coruña?

Non, de feito, eu nacín en Lugo. Alí vivín ata os 14 anos e, despois, tiven que vir á Coruña a vivir a causa do traballo dos meus pais.

Cales foron os colexios aos que fuches?

En Lugo fun ao colexio "Galén", e cando me mudei para aquí fun a "Maristas".

Sobre a túa vida máis persoal, tes irmáns, parella, mascotas, etc.?

Si, teño parella. Chámase Celia e levamos tres anos e medio. Coñecina estudando a carreira. Tamén teño dous irmáns, unha de 21 anos e outro de 19. Por último, teño peixes e antes tiña un mastín.

PREGUNTAS CURTAS:

Comida favorita: ovos fritos con patacas fritas.

Cor favorita: vermello.

Cantante favorito: Non sabería escoller un, pero gústame a música en español.

Película favorita: "Interstellar".

Serie favorita: "Peaky Blinders" ou "The Office".

Deporte favorito: Fútbol.

De que equipo de fútbol es? Do Barça e do Deportivo da Coruña.

Tes pensado formar unha familia? Si, gustaríame ter dous fillos.

Viaxe desexada: Australia, Xapón ou calquera país de Centroamérica.

Sitio favorito: Un paseo ao redor da costa.

Vivirías nalgunha outra cidade? Si, aínda que me gusta moito Coruña.

Puntúa aos teus alumnos do 1 ao 10: 9,9 porque sempre hai marxe de mellora.

Cal é o teu curso favorito? 1ºBACH, xa que me están a facer esta entrevista.

Moitas grazas!

Rita Fariña Sánchez, Laura Míguez Fernández, Paula Pedre Varga e Carla Ramos Rodríguez (1ºBACH.)

ENTREVISTA A BELÉN CASTELO BARBEITO

Nova profesora en Educación Infantil

Polo andar de Educación Infantil móvese dende finais do curso pasado unha nova profesora chamada Belén Castelo. Un comando de alumnas de ESO e Bacharelato foi falar con ela para ver que tal lle vai.

Cal é a túa cor preferida?

A morada.

Cales son os teus cantantes preferidos?

Escoito moitos tipos de música, pero se teño que dicir alguén, na actualidade, é Aitana.

Cal é a materia que máis che gustaba cando eras estudante? E a que menos?

A que máis me gustaba era Lingua Castelá, sobre todo pola literatura. E a que menos, sen dúbida, era Física.

Que estudaches e por que o escolleches? Era o que tiñas pensado?

Estudei Educación Infantil porque desde sempre me chamou moito a atención o mundo da educación e o traballo cos nenos e nenas. Sempre me gustou a idea de poder acompañar e axudar ao crecemento e aprendizaxe dos máis pequenos. Sen dúbida, foi a opción que quixen seguir desde o principio.

Que é o que máis che gusta de traballar con nenos? E o que menos?

O que máis me gusta é velos crecer e aprender día a día, así como ver a súa evolución. Tamén me encanta a gratitude que mostran e a súa capacidade para aprender cos xogos e actividades. O que menos quizais poden ser os comportamentos disruptivos, xa que son un reto, aínda que tamén unha oportunidade para ensinar aos nenos habilidades de autocontrol e resolución de conflitos.

Que cambios che gustaría ver na educación actual?

Gustárame ver un cambio que promova a estabilidade e a continuidade nas leis educativas, co fin de contar cunhas bases claras e que as propostas innovadoras se implementen a longo prazo.

Cal é o maior reto ao que se enfrontan os profesores de Infantil no seu traballo?

O maior reto, sen dúbida, é a atención á diversidade. Cada alumno ou alumna é único, con diferentes necesidades, intereses, ritmos e contextos familiares. Hai que buscar adaptarse a esta diversidade para ofrecer educación inclusiva e personalizada, xa que require flexibilidade, creatividade e un enfoque individualizado.

Que tal a túa integración no cole? E cos profes, lévaste ben?

A miña integración no cole foi moi boa desde o primeiro

día. Tanto o profesorado como por parte da dirección axudóuseme moito, explicándome as cousas as veces que fixo falta, dándome liberdade e recursos. En Infantil somos un equipo, lévome moi ben con todas xa que me acolleron dende o minuto cero coas mans abertas. Tamén teño moi boa relación cos compañeiros de Primaria e co resto do claustro. Síntome moi acolllida.

Que significa para ti este posto de traballo?

Significa moito para min. Desde que fixen as prácticas na carreira, tiven claro que a Educación Infantil era a miña vocación. Esta oportunidade é un soño feito realidade, poder traballar no que sempre quixen e compartir o meu día a día con nenos e nenas, guiándoos no seu proceso de aprendizaxe e crecemento.

Que sentiches o primeiro día que comezaches a dar clase?

Sentín moita ilusión e a sensación de que finalmente estaba no meu lugar. Foi como unha especie de sentimento de pertenza e plenitude, sabendo que estaba facendo o que realmente quería facer.

Tes algún soño por cumprir?

Si, un dos meus maiores soños dende pequena é ser nai.

Gustaríache traballar con nenos doutras idades?

A miña vocación é a Educación Infantil, e aí é onde me sinto realizada. Pero tamén me parece interesante poder explorar as diferenzas de aprendizaxe noutras idades. Aínda así, o meu foco segue sendo a Educación Infantil, xa que é onde máis me apaixona traballar.

Moitas grazas!

Victoria Ferreiro, Inés Ferreiro e Isabella Chiara Romero
(4ºESO/2ºBACH.)

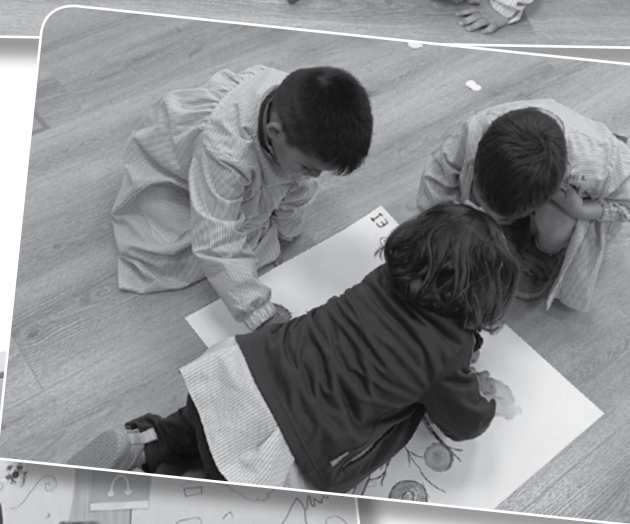
EDUCACIÓN INFANTIL

Actividades 4º EI

Nestas semanas, o alumnado de 4º de Infantil estamos a traballar a cultura da nosa terra mediante variadas actividades artísticas, pois para conmemorar a Semana do Libro, coloreamos viñetas de Castelao, falando aos máis pequenos deste autor e deixando que foran eles os que interpretaran as diferentes escenas, ás que o autor lle poñía diálogos moi "retranqueiros".

Xa fixemos tamén a nosa aportación para o Dicionario Visual do colexio, que vai pola letra O, de "ollo", como nós dicimos habitualmente. Neste caso, como podedes ver, tamén foi a letra de OITO (4ºA), OUTONO (4ºB) ou OVO (4ºC).

Continuaremos traballando deste xeito, sentíndonos orgullosos da nosa cultura!

EDUCACIÓN INFANTIL

Actividades 5º EI

Dende o curso de 4 anos queremos compartir con vós o ben que o pasamos celebrando o Samaín!

Xa sabedes que o Samaín é unha festa moi nosa, chea de misterio, cabazas e un pouquiño de medo... pero do bo!

Os nenos e nenas estivemos preparando moitas cousiñas para esta data tan especial. Pintamos cabazas laranxas e terroríficas, fixemos debuxos de pantasmas simpáticos e de morcegos voadores.

Tamén escoitamos contos de Samaín, algúns que daban un pouquiño de medo... pero xuntos, collidos da man, todo é máis fácil! E cantamos cancións de bruxas e trasnós.

O máis importante foi que o pasamos xenial xuntos, rindo, xogando e aprendendo sobre esta tradición galega tan chula.

Agardamos que o voso Samaín tamén fose moi divertido!

EDUCACIÓN INFANTIL

Actividades 6º EI

Os alumnos de 6º de Infantil desfrutamos moito aprendendo a nosa lingua e coñecendo a nosa cultura.

Celebramos festas típicas de Galicia como son o Samaín e o Magosto. Escoitamos contos e cancións en galego. Coñecemos a Castelao e enchemos de cor a súa obra.

Tamén traballamos o Dicionario Visual traballando a letra O con palabras como "ollo", "orella" e "ombreiro".

Gustamos moito da nosa lingua e da nosa cultura.

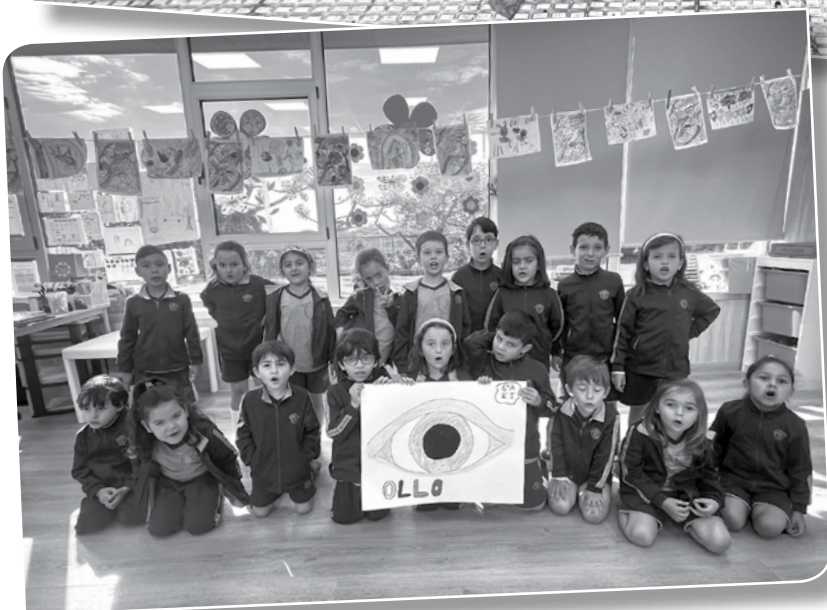

6ºA

6ºA

6ºB

6ºB

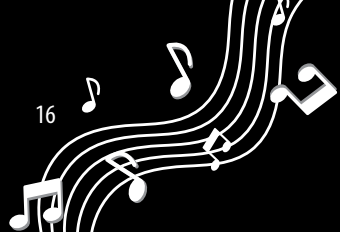

6ºC

6ºC

ENTREVISTA A MONTSERRAT SUÁREZ VILAS

Nova profesora en Educación Primaria

Se vos fixastes ben, Montserrat Suárez leva xa uns cantos anos percorrendo os corredores de Primaria, facendo substitucións moi variadas. Pero o caso era que, por unha cousa ou por outra, sempre andaba por alí. Por sorte para nós, agora xa forma parte do noso claustro.

Que te motivou a converterte en mestra de Primaria?

Sempre tiven moi claro que quería dedicarme a algo

relacionado coas persoas, e especialmente cos nenos e nenas. Para min, ensinar é moito máis que transmitir contidos: é acompañar, escoitar e axudar a medrar. Ver como un alumno ou alumna descobre algo novo, ou como se supera a si mesmo, é unha sensación marabillosa que dá sentido a esta profesión.

Onde estudaches e que especialización tes en Educación?

Comecei os meus estudos universitarios cursando o Grao

en Turismo na Universidade da Coruña. Non obstante, ao decatarme de que non atopaba a miña verdadeira vocación nese ámbito, decidín redirixir a miña carreira cara ao mundo educativo, que sempre me apaixonou. Foi entón cando me matriculei no Grao en Educación Primaria na Universidade Internacional de La Rioja (UNIR), especializándome coa mención en Educación Física e obtendo a DECA. Esta formación permitíume traballar no que realmente me motiva: formar e guiar o alumnado, combinando a aprendizaxe co desenvolvemento físico.

Canto tempo levas ensinando e en que colexios traballaches antes?

Os meus primeiros pasos no ensino foron realizando prácticas no Colexio Montegrande, onde comecei a descubrir a miña verdadeira paixón por esta profesión. Máis adiante, obtiven experiencia como docente realizando substitucións no Colexio Liceo da Paz, o que me permitiu afondar nas miñas habilidades e competencias. Finalmente, tiven a sorte de incorporarme ao Colexio Calasanz, un lugar que me brindou a oportunidade de desenvolverme como profesional nun ambiente que comparte os meus valores, tanto a nivel educativo como relixioso.

Como describirías o teu estilo de ensino?

Gústame definir o meu estilo como activo, participativo e centrado no alumno. Non entendo unha aula onde os nenos estean sentados escoitando sen máis. Intento que o alumnado sexa protagonista da súa aprendizaxe a través de proxectos, dinámicas de grupo, xogos educativos e retos que os fagan pensar, crear e colaborar entre eles.

Como adaptas a túa ensinanza para alumnos con diferentes ritmos de aprendizaxe?

Cada neno é único, e iso é o máis bonito e o máis desafiante. Utilizo metodoloxías flexibles e tarefas abertas que permiten diferentes niveis de afondamento. Tamén traballo moito por equipos, fomentando que se axuden entre eles, e, por suposto, fago un seguimento individual para saber que necesita cada un e poder acompañalo no seu proceso.

Cal consideras que é a mellor forma de avaliar o progreso dos alumnos?

Creo nunha avaliación continua e formativa, que non só mire o resultado final, senón todo o proceso. A observación diaria, os diarios de aprendizaxe, os traballos colaborativos, ou mesmo as autoavaliacións dos propios nenos, axúdannos a ver realmente como avanza e a facer axustes cando fai falta.

Como foi a túa experiencia neste colexio ata agora?

Moi positiva! Atopar un equipo tan acolledor e comprometido coa educación facilita moito a integración. Ademais, noto que hai moitas ganas de innovar e de poñer

o foco no benestar e aprendizaxe do alumnado, algo que encaixa perfectamente coa miña forma de entender o ensino.

Que é o que máis che gusta do ambiente escolar aquí?

A relación próxima entre mestres, alumnos e familias. É un colexio onde se respira comunidade e colaboración. Os nenos e nenas senten que este é o seu espazo, e iso nótase nas aulas e nos corredores.

Como fomentas unha relación próxima e de confianza cos teus alumnos?

Escoitándoos, respectando os seus tempos e necesidades, e facéndolles saber que poden contar comigo sempre. Intento coñecer a cada un máis alá do académico, e crear un clima na aula onde se sintan seguros para expresarse e equivocarse sen medo.

Cal cres que é o maior desafío de ser mestra de Primaria hoxe en día?

Un dos grandes desafíos é atender á diversidade real das aulas, tanto a nivel emocional como académico, sen perder de vista o ritmo e as necesidades do grupo. Tamén é importante ensinar a pensar de maneira crítica e creativa nun mundo que cambia tan rápido.

Que esperas acadar cos teus estudantes este ano?

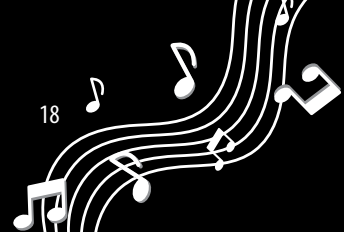
Espero que se sintan motivados, curiosos, e orgullosos do seu propio proceso. Que aprendan, si, pero tamén que desfruten aprendendo. Que descubran que o esforzo pode ser divertido, e que todos temos algo valioso que aportar ao grupo.

Tes algún consello para que os nenos gocen máis da aprendizaxe?

Non teñades medo a preguntar, a probar cousas novas nin a equivocaros. A aprendizaxe é unha aventura, e canto máis activos e participativos sexades, máis vos vai gustar. E sobre todo, lembrade que aprender é algo que vai moito máis alá dos libros: está nos xogos, nas conversas, nas emocións e en todo o que vos rodea.

Moitas grazas!

*Antía Carro Vázquez, Irene Cacheiro Álvarez e
Carla Mariño Carnota (1ºBACH.)*

ENTREVISTA A DIEGO BALBOA PENIDO

Novo profesor en Educación Primaria

Non hai moitos anos, Diego Balboa Penido era alumno do noso centro, e formaba parte dunha memorable promoción que aínda é lembrada como unha das mellores da longa historia do noso colexio. Agora tócalle ensinar a outros o que el aprendeu, entre outros lugares, no noso centro.

Que carreira estudaches? Recomendala?

Estudei Educación Primaria. É certo que non é unha carreira moi difícil, pero ten un alto compoñente vocacional, que é fundamental para o rendemento durante os anos que dura o grao. Pintamos macarróns, pero só uns poucos ao longo da carreira. É unha boa opción para aquelas persoas que teñen claro que a docencia é a súa paixón ou para quen quere acceder a

outros postos de funcionario para os que se require un grao universitario.

Que te inspirou a converterte en profesor despois de ter sido alumno?

Sempre tiven claro a que me quería dedicar. Dende pequeno, escoitei as historias dos meus avós sobre os anos en que foron profesores, e xunto coas vivencias e ensinanzas de Calasanz, que levo escoitando dende a infancia, convertéronse nunha fonte de inspiración. Foi así como, nese momento crucial no que empezas a decidir o teu futuro, espertou en min ese profesor que sempre estivera aí, aínda que con 16, 17 ou 18 anos aínda non o soubese.

Cales son as diferenzas máis notables que notaches entre ser estudante e ser docente?

Ao principio custoume un pouco dar o paso de ver aos meus antigos profesores agora como compañeiros, pero acostúmase un rápido. Coñecer o cole dende dentro e ver o ben que funciona, como os profesores nos preocupamos e damos o mellor de nós polos nosos alumnos, é algo que non valoras cando estás estudando

e do que só te dás conta co paso do tempo.

Que materia ou materias ensinas e que é o que máis che gusta delas?

Son titor de primeiro de Primaria e imparto as materias de Lingua Castelá, Lingua Galega, Matemáticas e as Ciencias: Sociais e Naturais. O mellor de todo é ver como, día a día, os nosos cativos van mellorando e como neles comeza a medrar a curiosidade e o gusto por aprender.

Como cambiou a túa perspectiva sobre a educación desde que te converteches en profesor?

Dende que son profesor, a miña visión da educación cambiou moito. Antes vía a docencia máis centrada nos contidos, pero agora comprendo que o máis ou o igual de importante é coñecer aos alumnos, motivalos e acompañalos no seu crecemento. Tamén aprendín a valorar todo o traballo e dedicación que hai detrás de cada clase e comprendo que cada día é un reto e unha aprendizaxe tanto para os nenos-as coma para min.

Cal foi o maior desafío que enfrontaches na túa carreira docente ata agora?

Nunca estivera nunha clase nin xestionara un grupo de nenos tan pequenos. Sempre tiña na cabeza que me gustaban máis os maiores, pero agora a miña visión cambiou completamente, encántanme os primeiros cursos de Educación Primaria. Os desafíos do día a día son ensinar a ler e escribir, algo que ao principio me xeraba dúbidas e motivación a partes iguais, xa que era a primeira vez que afrontaba este proceso. Pero, co paso do tempo, ves a mellora dos nenos e nenas, e iso é un subidón increíble.

Tes algún recordo especial dos teus anos como estudante que che inflúa na túa forma de ensinar?

Sempre hai profesores que che marcan máis ca outros, xa sexa pola súa forma de dar clase ou polo trato que tiñan cos seus alumnos. Sempre intento lembrar as cousas boas dos meus profesores na miña etapa como estudante e aplicalas "á miña maneira" nas miñas clases.

Que estratexias utilizas para manter aos teus alumnos motivados e comprometidos?

Dende Primaria intentamos aplicar metodoloxías activas para manter a motivación do alumnado, como a aprendizaxe por proxectos

ou a aprendizaxe cooperativa. Procuramos tamén que as aprendizaxes se apliquen a situacións reais que os nenos e nenas poidan atopar no seu día a día.

Como manexas as diferenzas de aprendizaxe entre os teus estudantes?

Quizais sexa a parte máis difícil e á vez máis fermosa da educación. Cada neno é especial, e nós, como profesores, debemos brindarlles a todos as mesmas oportunidades para aprender. Na aula xorden a diario todo tipo de situacións que debemos resolver coas ferramentas que coñecemos e temos á nosa disposición, intentando garantir sempre esa igualdade de oportunidades da que falamos.

Que consello lle darías aos estudantes que aspiran a ser profesores no futuro?

Formarse sendo conscientes da importancia do noso traballo, valorando o papel fundamental que temos na sociedade e disfrutando do proceso, para que o día de mañá cheguen ás aulas con enerxía e ilusión.

Que cambios che gustaría ver no sistema educativo actual?

Nun mundo ideal para os mestres, creo que o que a gran maioría o que desexa son grupos onde a ratio sexa máis pequena para poder atender mellor as necesidades de cada alumno e menos carga burocrática, para poder centrarnos realmente nos rapaces.

Moitas grazas, Diego!

Guillermo Cajide Gómez e Mateo Pérez Carrodegas (1ºA BACH.)

ENTREVISTA A AMALIA MARÍA CONDE SOUTO

Nova profesora en Educación Primaria

Polos corredores de Primaria xa estivo o ano pasado Amalia Conde, e alégranos moito vela de novo neste curso. Dúas alumnas de 2º Bacharelato fixéronlle esta entrevista.

SOBRE A TÚA EXPERIENCIA E VOCACIÓN:

Que te motivou a converterte en mestra de Primaria?

Sempre me gustou a docencia, dende pequena. A idea de impactar positivamente na vida de alguén, nun momento tan importante como a infancia, parecíame algo xenial.

Canto tempo levas exercendo a docencia?

Rematei a carreira de Maxisterio no ano 2022, hai tres anos. Pero antes de facer Maxisterio, fixen un Grao Superior en Educación Infantil.

Cal foi o maior desafío que enfrontaches como docente?

Adaptarme ás necesidades individuais de cada alumno. As ratios son moi altas, e tes o tempo que tes.

Como cambiou o ensino dende que fuches alumna ata agora?

A introdución das tecnoloxías, non só nas aulas, senón na vida en xeral.

Que é o que máis che gusta do teu traballo?

Ver o progreso dos nenos e nenas, non só no ámbito académico, senón tamén no persoal.

SOBRE O ENSINO E O ALUMNADO:

Como describirías aos teus alumnos en termos de motivación e comportamento?

Agora mesmo, imparto clases nos dous primeiros ciclos da Primaria. Nestas idades, os nenos son, en termos xerais, moi curiosos, e sempre están dispostos a aprender cousas novas. Con respecto ao comportamento, como as ratios son tan altas, hai un pouco de todo, o que si que vexo habitualmente son nenos e nenas con pouca tolerancia a ter erros, a facer as cousas mal, a perder un xogo... Frústranse moi facilmente.

Como xestionas aos nenos con dificultades de aprendizaxe ou necesidades especiais?

Sempre da man dos especialistas do DOE, por suposto. Por exemplo, algunhas das medidas máis empregadas no día a día poden ser a adaptación de tarefas, a flexibilización do tempo, atención individualizada, etc.

Que estratexias utilizas para manter a atención dos nenos na clase?

Facelos partícipes. Este ano imparto as materias de Relixión e de Plástica. Normalmente, a estas idades encántalles Plástica, pero recoñezo que están igual de interesados en ambas materias, xa que en Relixión xorden moitos debates e reflexións, e a eles e elas encántalles compartilas.

Como fomentas a participación e a curiosidade no alumnado?

Un pouco na mesma liña que a pregunta anterior, que sintan que a súa opinión e pensamentos importan. Isto fai que estean máis motivados e atentos.

Como xestionas os conflitos entre os alumnos na aula?

Ao principio, intento manter un papel neutral, un pouco de guía, para que eles se esforcen e intenten xestionar non só o sucedido, senón tamén as súas emocións. Se é necesario, falo cos involucrados de maneira individual.

SOBRE A EDUCACIÓN E O SISTEMA ESCOLAR:

Que opinas do currículo actual de Primaria?

A pesar de que se fan melloras constantemente, creo que aínda queda un longo camiño. Hai aspectos do currículo que poden ser mellorables, como por exemplo a excesiva carga de contidos ou o pouco tempo.

Cres que o sistema educativo necesita cambios? Cales serían?

Todo sempre é mellorable. Vivimos nun mundo cheo de cambios e avances constantes. Ao final, o sistema educativo vese obrigado tamén a adaptarse a estes cambios. Un dos cambios que propoño está relacionado coa educación emocional. Opino que debería ser un aspecto máis central. Ensinar aos nenos habilidades como a xestión das emocións, a empatía, a resiliencia ou a colaboración, entre outras, debería ser unha prioridade. Tamén a avaliación debería ser un proceso máis individualizado, así como a propia ensinanza.

Como te adaptas aos diferentes estilos de aprendizaxe dos nenos?

Ao principio é un pouco ensaio erro, é evidente que non todos aprenden da mesma maneira, non teñen os mesmos ritmos. Cando vexo que algún neno non o entende, ou ten dúbidas, xuntos a aqueles rapaces que estean na mesma situación e intentámolo de novo, explicando de maneira máis individualiza, e entre todos expoñendo todas as dúbidas que temos e avanzando unha por unha.

Que opinas do uso da tecnoloxía na aula?

Abre moitas portas e dános acceso á diversidade de coñecementos e oportunidades. Tamen é fundamental que todos aprendamos a usalas correctamente, non só os nenos, tamén as familias e os profes.

Cal é o papel das familias na educación dos seus fillos e como poden axudar mellor?

O papel das familias na educación dos seus fillos e fillas é o papel principal. É fundamental que colexio e familia teñan un obxectivo común e vaian da man. É dicir, que exista una comunicación harmoniosa é clave para que as cousas funcionen.

PREGUNTAS PERSOAIS E REFLEXIVAS:

Que consello lle darías a alguén que queira ser mestre/a de Primaria?

É un traballo moi gratificante, pero como todo na vida require de esforzo e dedicación.

Cal foi o momento máis gratificante que viviches como mestra?

Non teño un en particular. Como dixen antes, creo que ver o avance e o progreso dos rapaces é o máis gratificante que pode experimentar calquera docente.

Tes algunha anécdota especial cun alumno ou alumna que te marcara?

Aínda non.

Como logras equilibrar a túa vida persoal coa docencia?

É posible con organización e límites claros. A clave está en priorizar e saber cando desconectar.

Se puideses cambiar unha soa cousa na educación, cal sería e por que?

Talvez modificaría a ratio nas aulas, ou o enfoque de avaliacións. Moitas veces, as probas non reflicten de forma xusta o coñecemento real do alumno, nin a súa capacidade de pensar ou crear.

Moitas grazas!

Irene del Castillo e Sara Otero (2ºBACH.)

ACTIVIDADES DO EDLG

Concurso cultural

Despois da pandemia, ao Concurso Cultural custoulle coller o ritmo, pero agora non hai quen o pare. Este ano participaron 30 equipos, cun total de máis de 80 persoas, e aínda quedaron 4 equipos en lista de espera sen poder participar. A verdade é que xa non sabemos como facer para acoller a tanto alumnado no salón de actos durante unha calorosa tarde de abril. Semella que a cultura galega xa resulta moi atractiva.

Despois de case dúas horas de responder a un total de 49 preguntas sobre Arte e Patrimonio, Comunicación e Espectáculos, Deportes, Historia, Literatura, Música e Xeografía, o podium de gañadores foi o seguinte:

1º premio: equipo "Os berberechos" con 22 puntos

2º premio: equipo "Os protas" con 20,5 puntos

3º premio: equipo "Mandarinas" con 20 puntos

Por se tedes curiosidade por saber que tipo de preguntas se fan neste concurso, poñémosvos un exemplo de cada fase:

- ARTE e PATRIMONIO: Artista galego ao que se dedica este ano o Día das Artes Galegas.
- COMUNICACIÓN e ESPECTÁCULOS: Nome do mítico presentador da TVG que morreu a comezos de 2025.
- DEPORTES: Concello galego no que naceu David Mella, o dianteiro do Deportivo.
- HISTORIA: En que ano se produciu a catástrofe do Prestige?
- LITERATURA: A quen se lle dedica o Día das Letras Galegas do ano 2025?
- MÚSICA: Nome do grupo vigués de moito éxito cuxo primeiro disco se titulou "Acrópole".
- XEOGRAFÍA: Despois de Vigo e A Coruña, cal é a terceira cidade galega máis poboada?

1º posto
OS BERBERECHOS

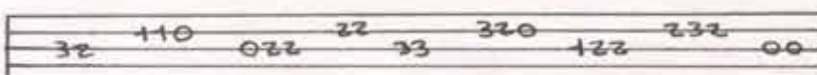
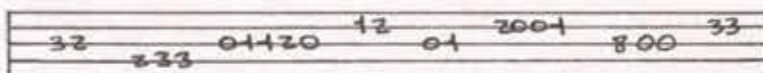
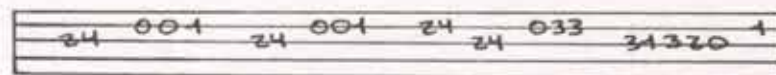
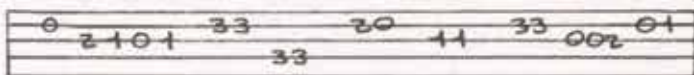
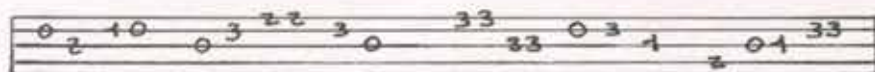
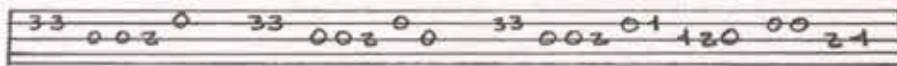
2º posto
OS PROTAS

3º posto
MANDARINAS

O noso recuncho creativo

2 Croa Ao ritmo de Calasanz

González Castedo, Vega (1º EP)

Aparicio Traba, Vera (1º EP)

Pérez Pérez, Valentina (1º EP)

Rodríguez Bechler, Mía (1º EP)

Canosa García, Daniela (2º A EP)

Juiz Carril, Teo (1º EP)

López-Sangil González, Diego (2º A EP)

Dalmao Blanco, Sophia (2º A EP)

O noso recuncho creativo

Ao ritmo de Calasanz Croa

3

Fernández
Spósito, Luna
(2ºA EP)

Álvarez
Rodríguez,
Nel (2ºA EP)

Acea Blanco, Mateo (3ºC EP)

Carreira
Carro, Andrea
(3ºC EP)

Cernadas
Stern, Belén
(3ºC EP)

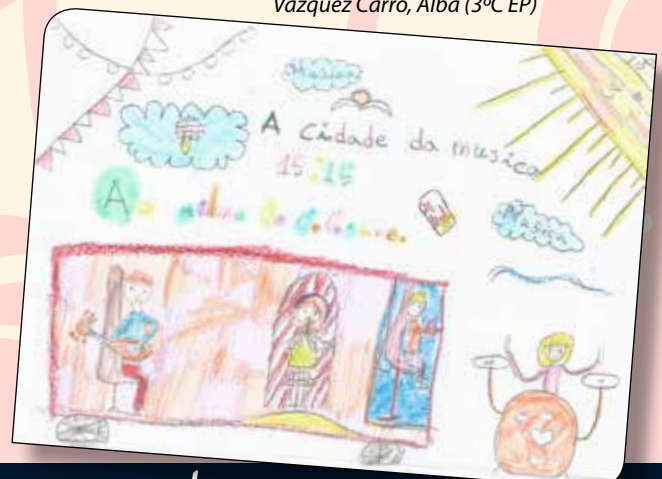

Moscoso Castro, Lara (3ºC EP)

Vázquez Carro, Alba (3ºC EP)

Martínez
Rodríguez,
María
(3ºC EP)

O noso recuncho creativo

Castro Valiño,
Mateo
(3°C EP)

Caamaño
Ramos, Uxía
(3°C EP)

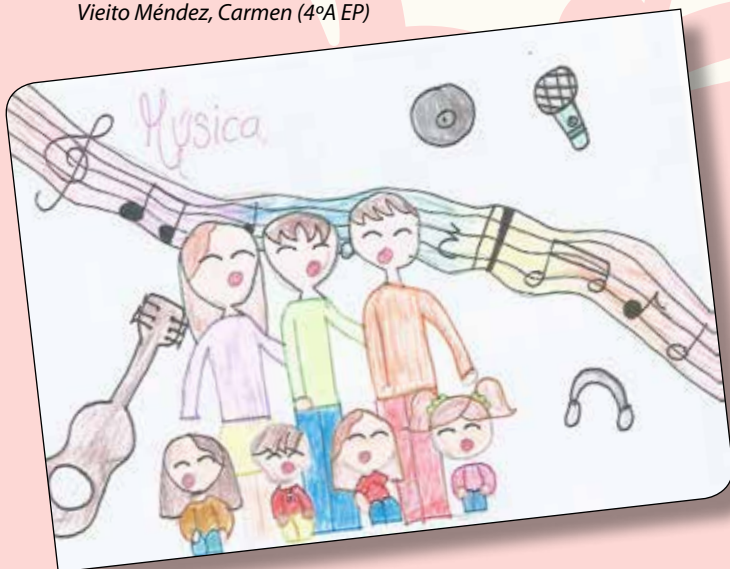

Sánchez Pérez, Sara (3°C EP)

Somoza Casares,
Dana (3°C EP)

Vieito Méndez, Carmen (4ªA EP)

Fandiño Botana, Miguel (4ªB EP)

González Barreiro, Enara (4ª EP)

Lagos Moure, Mateo (4ª EP)

Pérez Díaz, Daniella (4ª EP)

Cabanas Pereira, Alba (4ª EP)

Rial Vidal, Valeria (4ª EP)

Landeira
López, Iker
(4ª EP)

Ortiz Torrado, Mariana (3ª ESO)

Namerado De Alfonso X

EU SON unha amada
 ESTOU namorada,
 MEU esta cantando,
 NO no meu cuarto,
 EU chorando
 ESTOU e revelado
 MEU amor é intentando
 Mais segurei intencionado
 O meu corazón vese atado
 Mais conseguirei curalo

Fernández Fernández, Mila (3ª ESO)

AMOR DE CERVO

COMO AS BEZAS CANÇÕES DUN XOGRO
 Este é o amor que sinto polo meu amigo,
 Etado o día non o deixo de pensar.

O meu amor é fermoso como as cancións dos soladeiros
 Eu poderíase compoñer todas as composicións sobre María Balleira.

O meu amigo chámame aínda amada
 E juntos somos unha parella moi namorada.

As veces juntos fomos ao bosque
 E cando estou aí con el sempre me esquivo
 Porque a súa mirada é como unha estocada de cervo.

Rabuñal Bolón, Clara (3ª ESO)

García Crecente, Moisés (3ª ESO)

M

MEU AMOR É COMO O SOL
 E O MEU AMOR É COMO O SOL

E O MEU AMOR É COMO O SOL
 E O MEU AMOR É COMO O SOL

E O MEU AMOR É COMO O SOL
 E O MEU AMOR É COMO O SOL

E O MEU AMOR É COMO O SOL
 E O MEU AMOR É COMO O SOL

E O MEU AMOR É COMO O SOL
 E O MEU AMOR É COMO O SOL

E O MEU AMOR É COMO O SOL
 E O MEU AMOR É COMO O SOL

E O MEU AMOR É COMO O SOL
 E O MEU AMOR É COMO O SOL

E O MEU AMOR É COMO O SOL
 E O MEU AMOR É COMO O SOL

E O MEU AMOR É COMO O SOL
 E O MEU AMOR É COMO O SOL

E O MEU AMOR É COMO O SOL
 E O MEU AMOR É COMO O SOL

E O MEU AMOR É COMO O SOL
 E O MEU AMOR É COMO O SOL

E O MEU AMOR É COMO O SOL
 E O MEU AMOR É COMO O SOL

E O MEU AMOR É COMO O SOL
 E O MEU AMOR É COMO O SOL

Naveira Cornide, Carolina (3ª ESO)

A

O amorcer penso en el,
 meu amor sempre aquí.

O río leva o meu pranto,
 mais no vento o seu encanto.

Cantar das melodías,
 acendendo os meus días.

No teu río he primavera,
 luz dourada, para o día.

Se me achas, todo o brío,
 como un sol sobre a río.

Cantigas Medievais Croa 7

López Romero, Álvaro (3ª ESO)

López Fernández, Carmen (3ª ESO)

Ouréns Cameán, Rebeca (3ª ESO)

Toro Baltar, Naia (3ª ESO)

O noso recuncho creativo

A pandemia xa foi totalmente superada, xa pasaron cinco anos, e iso fai que algunhas actividades xa tradicionais do noso centro, como o Samain (levamos máis de 20 anos celebrándoo), cambiaran a súa orientación.

Agora xa non pedimos que nos envíen fotos de cabzas nin zonchos nas casas para publicar nas redes sociais. Agora preferimos que traian eses produtos ao colexio en persoa e os deixen durante uns días expostos nas mesas habilitadas en diferentes lugares moi visibles do centro.

Este ano as cabzas e os zonchos estaban "tuneados" con motivos musicais, que foi o eixe temático escollido para a ocasión, xa que o proxecto común do centro durante todo o curso era "Ao ritmo de Calasanz".

O noso recuncho creativo

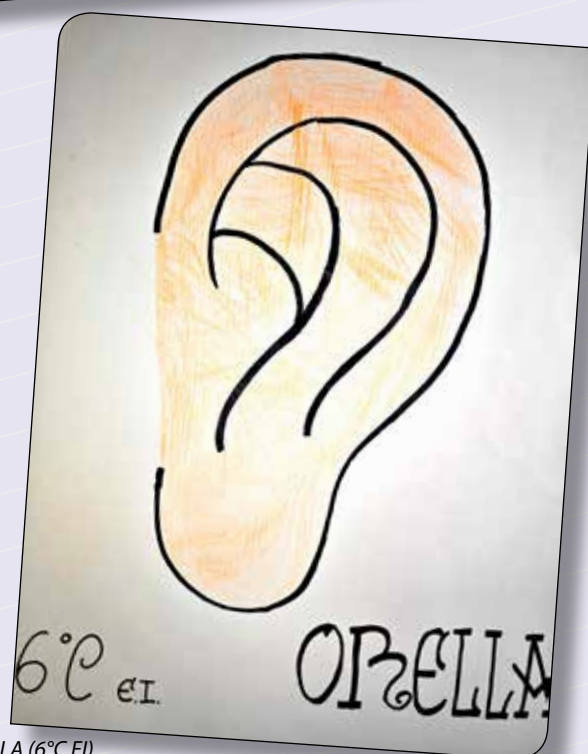
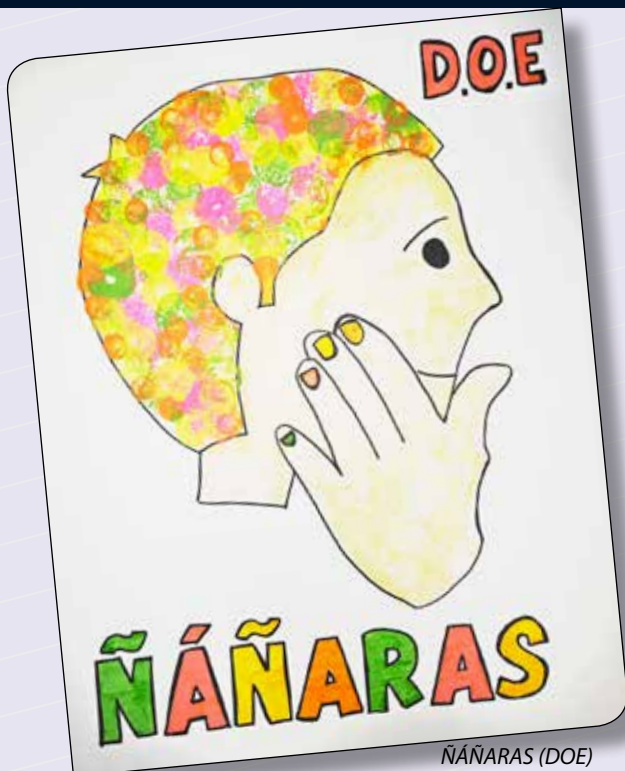

Samain e Lonchas Musicais Croa

9

O noso recuncho creativo

OLLEIRA (1ª EP)

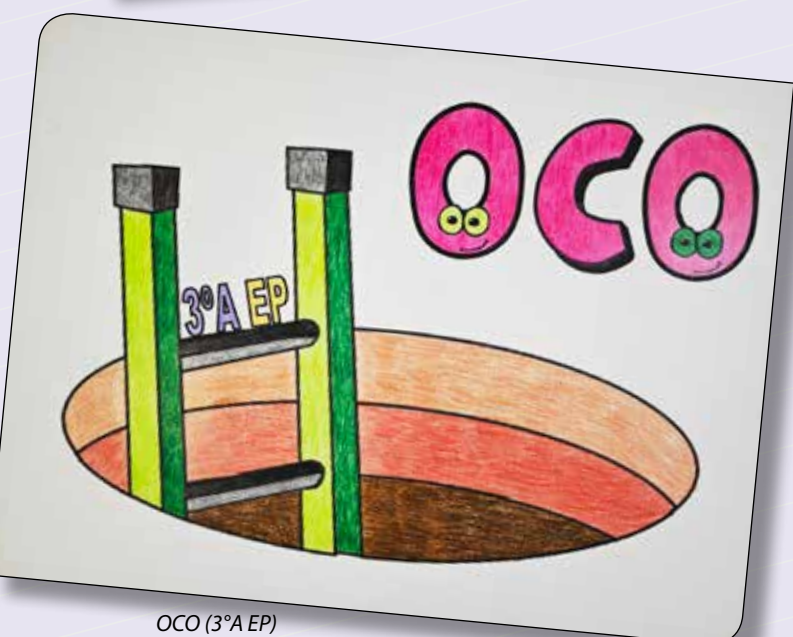
OLA (1ª EP)

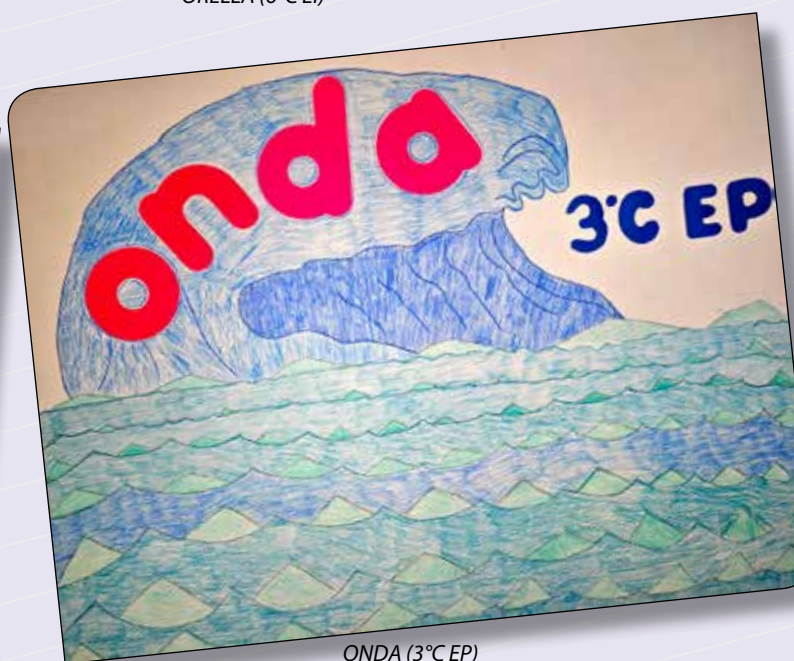
OUTEIRO (2ª EP)

ORELLA (6ª EI)

OCO (3ª A EP)

ONDA (3ª EP)

OMOPLATA (4°C EP)

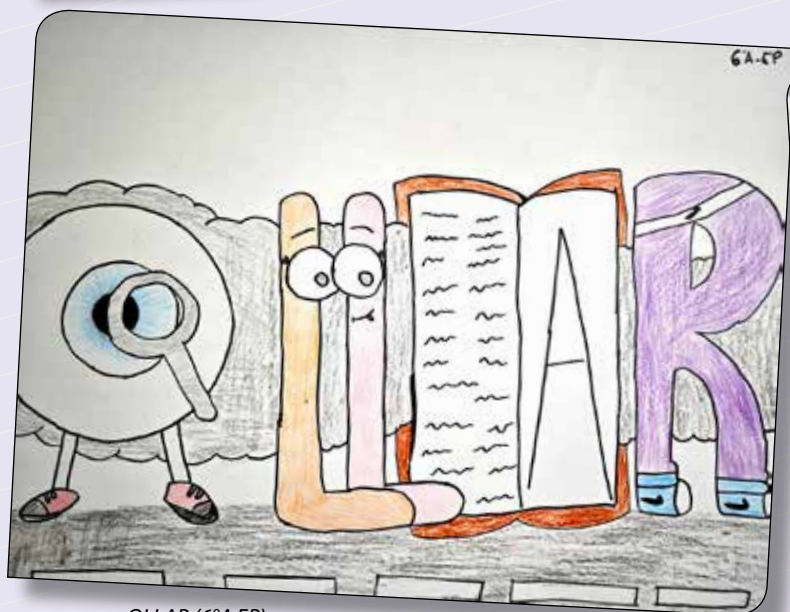
OUCA (4ª EP)

ORTIGUEIRA (5ª EP)

OPAR (6ª EP)

OLLAR (6ª EP)

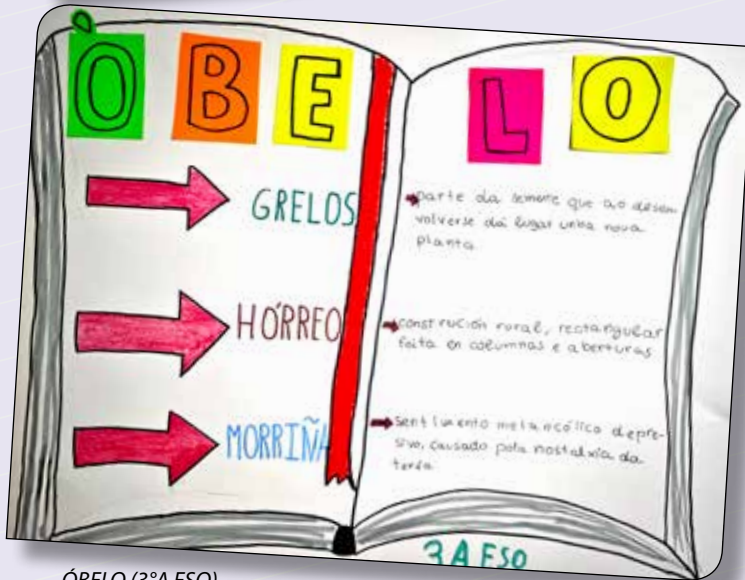
OUVEAR (6°C EP)

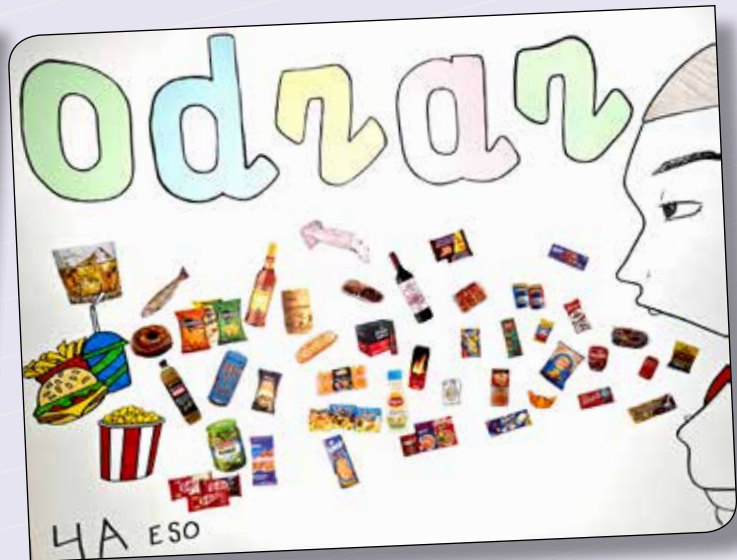
OTITE (1ª ESO)

OITAVINO (2ª ESO)

ÓBELO (3ª ESO)

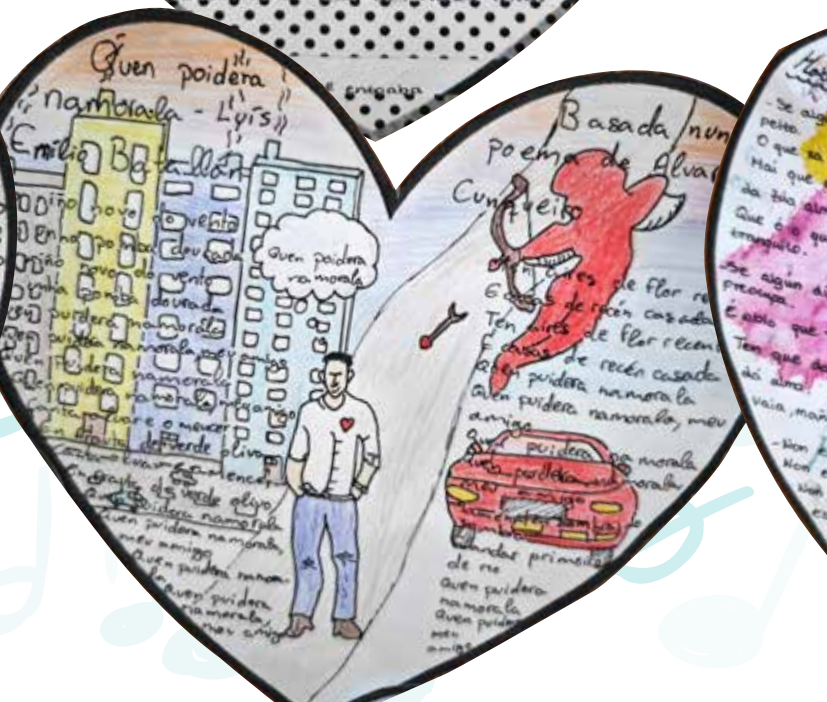
ODRAR (4ª ESO)

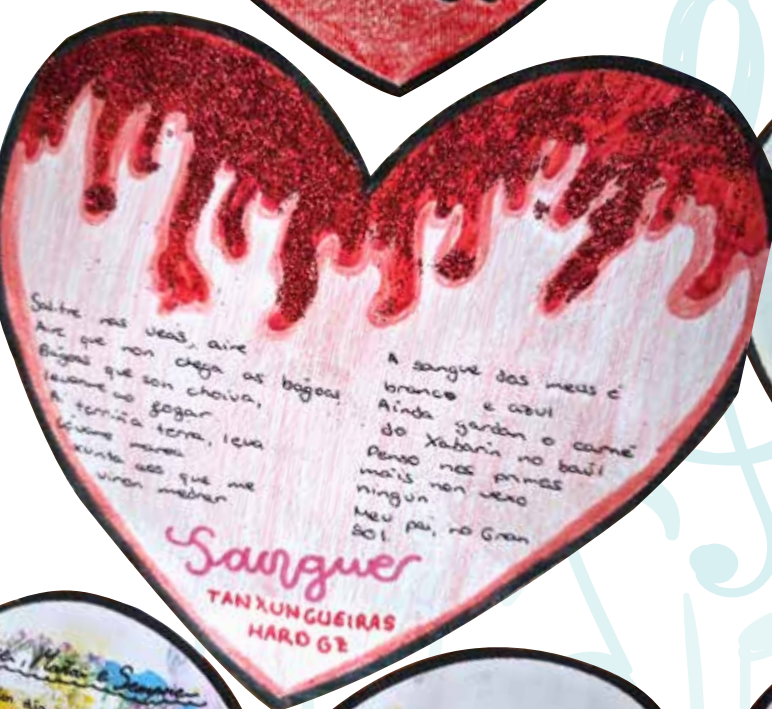
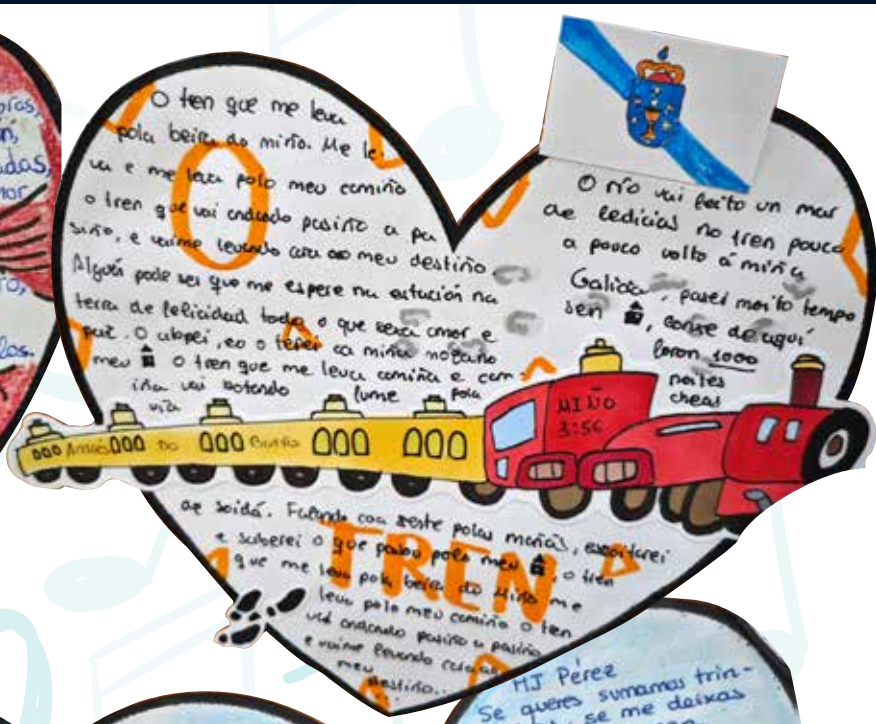
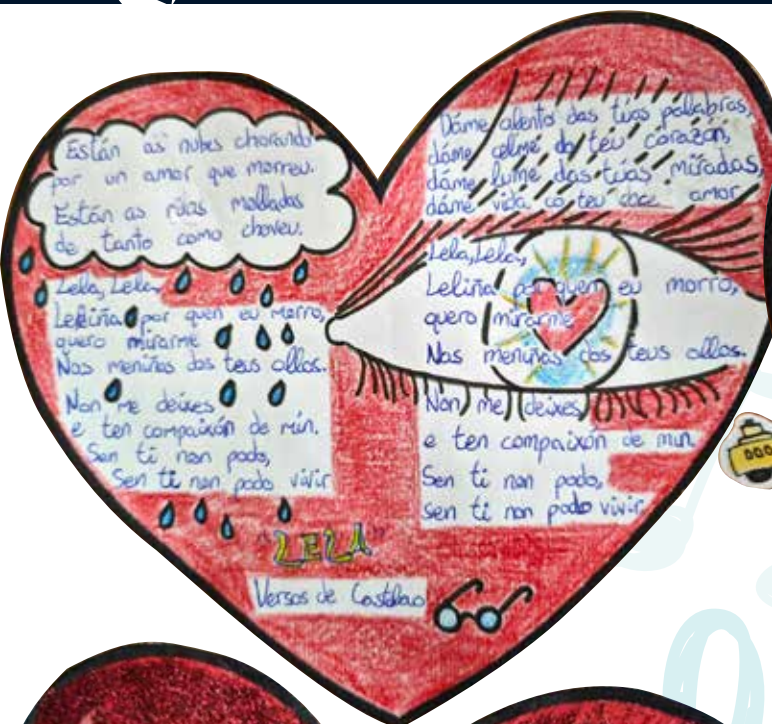

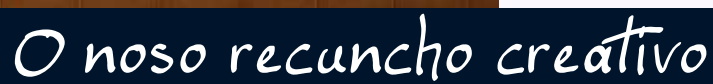
OLA (1ª BACH)

OGALLÁ (1ª BACH)

Revista
1984 de setembro do 2007

A Hoz de Calasanz

A MÚSICA DA NOSA XENTE

Celso Emilio

Hoxe, celebrámonos o aniversario do nacemento dun dos grandes nomes da nosa literatura: Celso Emilio Ferreiro. Un verso, un poema, un poema de forza e sentimento, non só encheiros páxinas de libros, senón que tamén atopamos a súa voz na música.

Moitos dos seus libros, como "Longo noite de pedra", convertéronse en cancións que son auténticos himnos de liberdade e esperanza. Artistas galegos de diferentes xeracións púntelles música aos seus poemas, creando temas que nos emocionan e nos lembran a importancia de manter vivo o mundo máis vivo.

Este aniversario queremos celebrar co grande, usando tanto de música e poesía dedicada a el no Teatro Rosalía. Unha noite onde coñecemos a mala palabra sobre unha humanidade a súa luz, polo liberdade e a súa poesía por Galicia. Así que, se algunha vez unha canción che fixo sentir máis libre, máis coherente con nós a Celso Emilio Ferreiro, o poeta que fixo que a poesía e a música, tamén nos unan.

Revista Cultural
www.rosaliafundacion.com
24 de setembro, 2010

DON CASTELAO

"A música na obra e vida de Castelao: entre notas e palabras"

No aniversario da súa obra, recordamos a Castelao como unha figura cuxa creación literaria artística segue inspirando a música galega, fortalecendo a nosa identidade cultural.

Castelao, símbolo da cultura galega, deixou unha pegada que marcou a literatura. A súa obra, cunha Chelle non defen de natureza, infunde na creación musical galega, despertando proxectos como "Don de poetas" que reinterpretan a súa memoria.

No aniversario da súa obra, a música galega celebra a súa capacidade de transformar palabras e ilustracións en imitación cultural.

GRUPO 2

EL PAÍS

Celso Emilio Ferreiro: un poeta, un músico, un político

A liberdade é un tema recorrente na obra de Celso Emilio Ferreiro. A súa obra foi unha crítica aberta á represión franquista e á falta de liberdade social e política. A súa obra foi unha crítica aberta á represión franquista e á falta de liberdade social e política.

A liberdade é un tema recorrente na obra de Celso Emilio Ferreiro. A súa obra foi unha crítica aberta á represión franquista e á falta de liberdade social e política. A súa obra foi unha crítica aberta á represión franquista e á falta de liberdade social e política.

REVISTA
24/11/2013

A voz de Hivaldi

Núm. 124

EDITA POR: MARINA DÍAZ, CAROLINA DÍAZ, ANITA CAROLIN e ANITA CAROLIN

EXPOSICIÓN FEMINISMO E ARTE, XELA ARIAS

Desde hoxe aberta a exposición en conmemoración de Xela Arias en Ourense.

Revista
24/11/2013

A era das noticias

MANUEL ANTONIO O POETA DO MAR

Manuel Antonio, un dos grandes nomes da literatura galega do século XX, é amplamente coñecido pola súa conexión co mar e a súa profunda relación co idioma galego. A súa obra, cunha Chelle non defen de natureza, infunde na creación musical galega, despertando proxectos como "Don de poetas" que reinterpretan a súa memoria.

Manuel Antonio, un dos grandes nomes da literatura galega do século XX, é amplamente coñecido pola súa conexión co mar e a súa profunda relación co idioma galego. A súa obra, cunha Chelle non defen de natureza, infunde na creación musical galega, despertando proxectos como "Don de poetas" que reinterpretan a súa memoria.

Revista Cultural
www.rosaliafundacion.com
24 de setembro, 2010

Día de conmemoración por Rosalía

A SÚA APORTACIÓN Á LINGUA E CULTURA GALEGA

Primito na súa obra, Rosalía de Castro, unha das figuras máis importantes da nosa literatura e un referente na defensa da identidade e os dereitos sociais. A súa obra, cunha Chelle non defen de natureza, infunde na creación musical galega, despertando proxectos como "Don de poetas" que reinterpretan a súa memoria.

Primito na súa obra, Rosalía de Castro, unha das figuras máis importantes da nosa literatura e un referente na defensa da identidade e os dereitos sociais. A súa obra, cunha Chelle non defen de natureza, infunde na creación musical galega, despertando proxectos como "Don de poetas" que reinterpretan a súa memoria.

Revista
24/11/2013

Manuel María: A poesía feita música para honrar a terra e o idioma galego

OS VERSOS DE MANUEL MARÍA COBRAN VIDA EN CANCIÓNS QUE CELEBRAN A LINGUA E A CULTURA GALEGA.

Manuel María, unha das figuras clave da literatura galega, conseguiu que a súa obra transcendese os libros e atopase un lugar destacado na música galega. Os seus poemas, cargados de amor pola terra e o idioma, foron adaptados por grupos como Luar na Lubre, que atoparon na súa música unha inspiración para reinventar a identidade e a cultura galega.

Estas adaptacións popularizaron os seus textos e fortalecieron o vínculo emocional co pobo galego. Temos como a natureza, a defensa da lingua e a identidade converteu perfectamente a música tradicional, a canción como "O Carro", exemplificando como a poesía pode ser canción.

A relación entre a poesía de Manuel María e a música destaca por combinar arte e activismo. Os seus versos, cheos de compromiso, mestúranse con melodías que celebran a cultura galega, lembrando a importancia de protexer a terra e o idioma. O seu legado segue vivo como símbolo da identidade de Galicia.

Revista Cultural
www.rosaliafundacion.com
24 de setembro, 2010

Negra Sombra ROSALÍA

DEREITOS E IGUALDADE

Quen foi Rosalía?

Rosalía de Castro foi unha das figuras máis importantes da literatura galega do século XIX. A súa obra, cunha Chelle non defen de natureza, infunde na creación musical galega, despertando proxectos como "Don de poetas" que reinterpretan a súa memoria.

Rosalía de Castro foi unha das figuras máis importantes da literatura galega do século XIX. A súa obra, cunha Chelle non defen de natureza, infunde na creación musical galega, despertando proxectos como "Don de poetas" que reinterpretan a súa memoria.

Revista Cultural
www.rosaliafundacion.com
24 de setembro, 2010

NÓS DIARIO

Celebramos o 50º aniversario da creación da Fundación Castelao

Castelao, un dos grandes nomes da literatura galega do século XX, é amplamente coñecido pola súa conexión co mar e a súa profunda relación co idioma galego. A súa obra, cunha Chelle non defen de natureza, infunde na creación musical galega, despertando proxectos como "Don de poetas" que reinterpretan a súa memoria.

Castelao, un dos grandes nomes da literatura galega do século XX, é amplamente coñecido pola súa conexión co mar e a súa profunda relación co idioma galego. A súa obra, cunha Chelle non defen de natureza, infunde na creación musical galega, despertando proxectos como "Don de poetas" que reinterpretan a súa memoria.

Portas das clases

O noso vinilos

O noso recuncho creativo

Concurso Apalpador

Diego Vilariño (3ºESO)

Silvia Toba, Vanessa Iglesias e Jesús Guerra (1ºBach)

Carteis Radio

CARTEL RADIO ALUMNADO
Abril Vara Barallobre (3ºB ESO)

CARTEL PROGRAMA RADIO
Mauro Balado Barreiro (1ºA Bach)

Premio Literario Minerva - poesía

Antón Fernández (2ºBach)

ENTREVISTA A CASTELAO

Bos días, don Alfonso! Son unha rapaza do século XXI que está a estudar bacharelato e acabo de facer unha longa viaxe de máis de 75 anos para facerlle unha entrevista para a revista do meu colexio. Podería contestarme unhas preguntas?

Castellao: Bos días! Pero primeiro, por que unha rapaza do século XXI está interesada en entrevistarme?

Elena: *Porque en 2025 estamos a celebrar o "Ano Castellao", para conmemorar o seu legado literario, artístico, político e social e por ser considerado unha das personalidades máis influentes da Galicia contemporánea.*

Castellao: Ben, ben, vasmе poñer roibo. Adiante, podes comezar coas túas cuestións.

Elena: *Onde naceu e como foi a súa nenez?*

Castellao: Nacín en Rianxo en 1886. Aos tres meses de nacer o meu pai emigrou, como tantos galegos, así que me criaron miña nai e os meus avós maternos. Tiña eu nove anos cando meu pai, que estaba na Arxentina, nos chamou cabo de si; e alá fomos embarcados miña nai e mais eu. Alí naceron as miñas dúas irmás e alí residimos ata que en 1900

decidimos retornar a Galicia para que eu fose estudar á universidade.

Elena: *Que estudou?*

Castellao: Medicina en Santiago de Compostela, pero sempre dixen "fíxenme médico por amor ao meu pai; non exerzo a profesión por amor á humanidade". Agora, en serio, "eu son artista e a miña ambición só é vivir da arte, o contrario sería a miña desgraza".

Elena: *E cando naceu o seu interese pola política?*

Castellao: Durante os meus anos na universidade predeu a idea dunha Galicia máis xusta e máis libre. E comecei a traballar para mellorar as condicións de vida do pobo e lograr un maior grao de autogoberno para Galicia. Fun elixido deputado en 1931 co Partido Galeguista e, coa Fronte Popular, gañamos as eleccións de 1936, conseguindo o Estatuto de Autonomía para Galicia. Pero trala Guerra Civil tiven que exiliarme, primeiro a Nova York e máis tarde a Bos Aires, onde seguí traballando pola miña terra.

Elena: *Ademais, vostede é narrador, ensaísta, dramaturgo, pintor, debuxante, caricaturista... Xa sei que non vai ser doado, pero, por favor, saliente algunha obra súa.*

Castellao: Non podo escoller, todas as miñas facetas me representan, todas as miñas obras están comprometidas co galeguismo, coa terra e co país. Pero podemos facer unha cousa, escolle ti as túas favoritas.

Elena: *Pois... en teatro, a farsa "Os vellos non deben de namorarse"; en narrativa, a historia de Pedriño e Rañolas, "Os dous de sempre" e tamén "Cousas", uns relatos sobre a realidade galega acompañados de ilustracións; en ensaio, "Sempre en Galiza", onde amosa o seu punto de vista nacionalista; en debuxo, as súas autocaricaturas e tamén calquera das ilustracións, complementadas con textos agudos, que mostran a Galicia agraria e o caciquismo.*

Elena: *Para rematar, como define a súa arte?*

Castellao: Podo describir a miña arte como «...un elemento, un recurso, un medio de expresión, e co lapis ou a pluma só quixen ser un intérprete fiel do meu pobo, das súas dores e das súas esperanzas. Debuxei sempre en galego; escribín sempre en galego; e se tirades o que hai de galego e de humano na miña obra non había quedar nada dela». (Discurso de presentación de "Sempre en Galiza", Bos Aires, 1944).

Elena Infante Rodríguez (2ºA Bach.)

CONCURSO CULTURAL 2025 - PARTICIPANTES

EQUIPO	INTEGRANTES	CLASE	EQUIPO	INTEGRANTES	CLASE
AC ²	Celia Deus Padín Alba Martínez García Claudia Rodríguez Boedo	2ºA BACH 2ºA BACH 2ºA BACH	Morriña	Antía Carro Vázquez Carla Mariño Carnota	1ºA BACH 1ºA BACH
A clika	Mario Barbeito García Irene del Castillo Martínez Jacobo Manuel García Iglesias	2ºA BACH 2ºA BACH 2ºB BACH	Os berberechos	Adrián J. García Vilar Hugo Uzal Abad Álex Vázquez Fernández	2ºA BACH 2ºA BACH 2ºB BACH
APA	Álvaro Abelenda Alejandro Martínez Pelayo Seoane	1ºA BACH 1ºA BACH 1ºB BACH	Os chabarrones	Sergio Díaz Ródenas Luis Rey Castro Jose Trillo Castelo	2ºB BACH 2ºB BACH 2ºB BACH
As listiñas	Carolina Losada Pazos Eva Rama Saleta	1ºA BACH 1ºA BACH	Os protas	Daniel Buján Bravo Manuel Barreiro García Yago Vázquez Mariño	1ºA BACH 1ºA BACH 1ºA BACH
As mosqueteiras	Gabriela Dordelly Regalade María Jesús Lago Suárez	2ºA BACH 2ºB BACH	Os sapoconchos	Sara Otero Prado Óscar Pailos López Celia Vallejo Moreira	2ºA BACH 2ºB BACH 2ºB BACH
As Perrillas	Lucas Vázquez Pan Gonzalo Antón García Castro Marco Silviriño Santos	3ºA ESO 3ºC ESO 3ºC ESO	Os toxos	Laura Kelin Alonso Crespo Mateo Cotrofe García-Valenciano Alba Mendes Pérez	2ºA BACH 2ºA BACH 2ºA BACH
As pintegas	Pablo Fernández Lema Jairo Piferrer Yepes Miguelangel de Azevedo Barrios	2ºA BACH 2ºA BACH 2ºA BACH	Pezuña de orangután	Pablo Vara López Mikias Daniel Sánchez González Guillermo Souto Ferreiro	3ºA ESO 3ºC ESO 3ºC ESO
Belin	Hugo Castelo Rey Nerea Beiro López Alba Souto Ferreiro	4ºA ESO 4ºB ESO 4ºB ESO	Rápidas e Furiosas	Carlota Grandío Velasco Raíssa López Aredes Eva Rivas Fernández	2ºA BACH 2ºB BACH 2ºB BACH
Desobedecer	Nicolás Figueroa Ríos Mario González Gayoso Santiago Pombo Varela	2ºA BACH 2ºB BACH 2ºB BACH	Solidarias	Irene López Lafuente María Castro Carro Noa Suárez Barreiro	2ºA BACH 2ºB BACH 2ºB BACH
Espaguetiñas	Sofía López del Castillo Clara Pose Rúa Lucía Veiga Arcas	1ºB BACH 1ºB BACH 1ºB BACH	Spike	Antía García López Bruno Celentano Chiarlone	2ºA BACH 2ºB BACH
Falemos galego	Lucía Vázquez Porto Noa Vilar Gómez Noa Serén Romero	1ºA BACH 1ºA BACH 1ºB BACH	Unidas ao balón	Guillermo Cajide Gómez Mateo Pérez Carrodegua Santiago Alexander Piay Roa	1ºA BACH 1ºA BACH 1ºA BACH
Frente 22	Álvaro Monje Barcia Adrián Seijas Lomba Abel Zuaznabar Monserrat	1ºA BACH 1ºA BACH 1ºA BACH	Valdeorras	Gabriel Barba Díaz Irene Míguez Varela Javier Navas Sónora	1ºB BACH 1ºB BACH 1ºB BACH
Génova	Noa Aguiar Regueira Jesús Guerra Gómez Vanessa Iglesias Becerra	1ºB BACH 1ºB BACH 1ºB BACH	Wikipedia	Laura Gómez Feás Lucía Seselle Guerrero	4ºB ESO 4ºB ESO
Mandarinas	Paula Pedre Varga Carla Ramos Rodríguez Blanca Uzal Abad	1ºA BACH 1ºA BACH 1ºA BACH	Xeitosas	Alicia Callejo Blanco Irene Vergara Simal	2ºB BACH 2ºB BACH
Mareas bravas	Inés Ferreiro Díaz Isabella Chiara Romero Regueiro	2ºA BACH 2ºA BACH	Zer-03	Sebastián Ces Parra Mariia Ilinova Elia Vázquez de Souza	1ºB BACH 1ºB BACH 1ºB BACH

ACTIVIDADES DO EDLG Radio / A Fume de Carozo

Cando remate esta tempada, a finais de maio, levaremos xa cerca de 375 episodios emitidos nestas 16 tempadas radiofónicas (vaia, realmente 14, debido á pandemia). Hai **"A Fume de Carozo"** para moito tempo.

Moitos dos guións seguen sendo elaborados en base a traballos realizados polo alumnado da materia de TICs de 1º Bacharelato, a quen temos que agradecerlle o esforzo de compoñer eses interesantes textos sobre diferentes aspectos da realidade galega.

Este ano continuamos coa gran novidade do curso anterior: a orientación académica e profesional. O noso é un centro que se preocupa moito por este tema, sobre todo no final da Secundaria e en Bacharelato. Pero o ano pasado decidimos dar o salto ao mundo audiovisual, dedicando algúns episodios do noso programa de radio. E pode que vos sorprendamos axiña dando o salto á televisión, xa que CUAC FM está a piques de converterse tamén en CUACTV.

Seguimos agradecendo que a comunidade universitaria se implique tanto na nosa humilde proposta, e podemos asegurar que todo o profesorado das tres universidades galegas que foi consultado por nós, amosou a súa completa disposición a vir aos estudos de CUAC FM ou a conectarse connosco por videoconferencia. Incluso asistiron coordinadores de graos universitarios e decanos.

Nesta tempada houbo episodios monográficos sobre:

- Matemáticas, Física e Enxeñería Aeroespacial
- Medicina e Enfermería
- Historia, Xeografía e Historia da Arte
- Educación Infantil e Primaria
- Fisioterapia e Terapia Ocupacional
- Corpos e Forzas de Seguridade do Estado: Policía Nacional, Garda Civil e Forzas Armadas

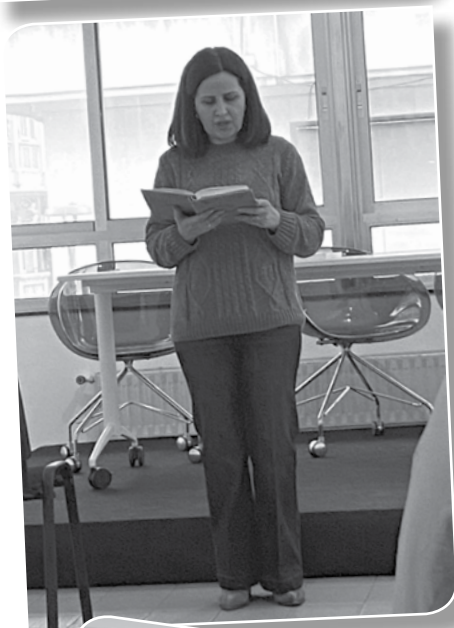

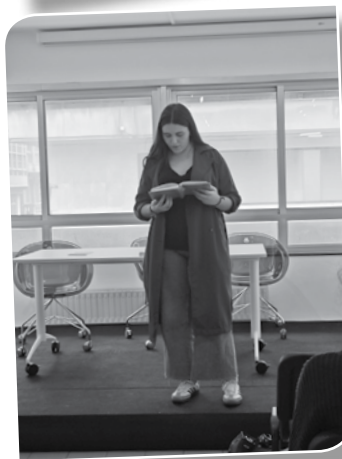
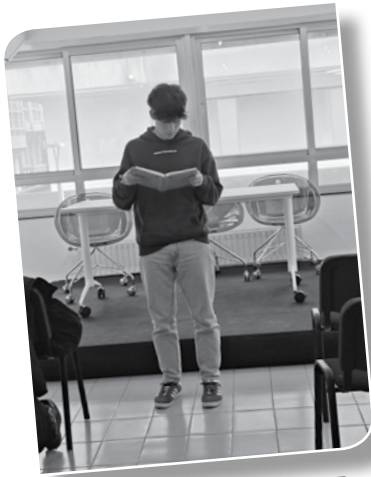
ACTIVIDADES DO EDLG

Maratón Lectura Rosalía

Non debe haber moitas literaturas no mundo que teñan a unha muller como a súa principal figura, pero a galega é unha delas, grazas a **Rosalía de Castro**. O noso centro, dende hai xa moitos anos, celebra a data do seu aniversario, a finais de febreiro, cun maratón de lectura da súa obra en galego, principalmente *"Cantares gallegos"* e *"Follas novas"*. Faino sempre na sede dunha asociación coa que nos unen moitos vínculos, a Agrupación Cultural Alexandre Bóveda, que está na rúa San Andrés, 36, 1º andar. Como podedes ver nas fotos, participa tanto alumnado como profesorado do centro.

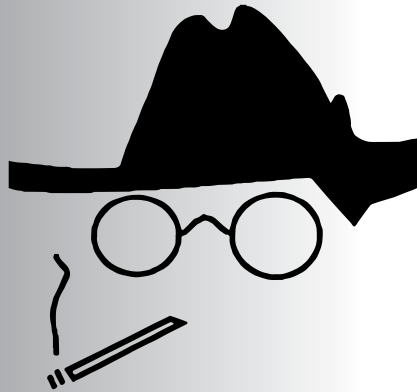

ACTIVIDADES DO EDLG

Cousas da nosa rapazada

Neste ano 2025 cúmprense os 75 anos da morte de **Alfonso Daniel Rodríguez Castelao**, xa que morreu en Bos Aires o 7 de xaneiro de 1950. Quixemos renderlle homenaxe creando as nosas propias versións adaptadas dunha das súas invencións máis memorables: as "cousas" de Castelao, esas simpáticas viñetas con breve texto ou diálogo que transmiten moitas máis mensaxes do que parece.

- Viches que o FMI pide a España que
acelere o seu axuste fiscal?
E nós estamos a espera dun aumento
das pensións...

Os anos pasan... e a inxustiza sempre queda.

- Velaí Xorri... dáme o teu
teléfono móbil e sé... xogar
cos teus amigos.

- Para que serven os políticos?
- Non sei, meu fillo, mais dizen, por nunca fan.

- O meu fillo anda posuído polo
demo.
- E logo... como o sabes?
- Fala raro... di "manda bieu"
e móvese cara o teléfono
rezónalle a un tal "TikTok".

- E aí está o neno, tan cativo e obediante,
bailando ó ritmo das notificacións, sen
saber quen lle move as fíos.

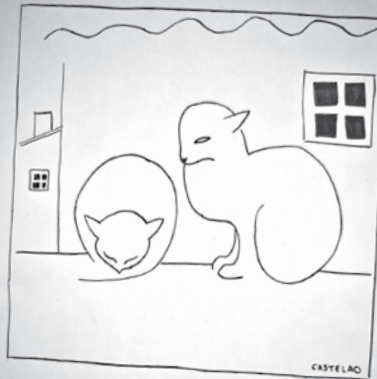
NON á violencia de xénero

ACTIVIDADES DO EDLG

Cousas da nosa rapazada

- Quen fixo a revolución industrial?
- Amaxon.

- Deixácmeste explotar sen dicir
nin má. Pareces un
bucardo eterno!

- E ti, por que non tes móbil?
- Pois... porque non se carga con herba.

Xa non piden contras piden contrasinais.

- E ese silencio?
- Estou pensando en nada, que
tamén coida

- Así como ti me ves, te verás.

Aquí temos o home que aperta o bastón co bastón,
non vai a ser que colla o virus.

- Por que non lle saques o coído?
- Para o que produce...
- Pois entón, por que non o despoñes?
- Para o que esta despoñido...

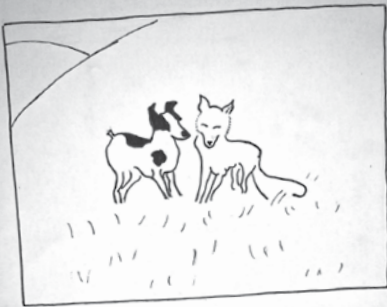

O móbil tem intelixencia... pero o avó non sabe nada

ACTIVIDADES DO EDLG

Cousas da nosa rapazada

O CAN. — Únete ás redes sociais, pon gíltros, segue tendencias... e virás do conto.
 O RAPOSO. — Non nacín pra guntarlles a todos.

- E logo non queres traballar?
 - Xa lle dixon ao meu pai que me comprou unha computadora.

- "Xa lle dixon: vólvete pasar uns días, pero non me cambian o nome da taberna por 'local bar experience'."
 - "E dixeron algo?"
 - "Que o galego non vende en TripAdvisor."

- Galego téñas que ser.
 - E por iso sei o que vale a terra, o traballo... e o silencio.

- Se era unha bromo, home...
 - Para ti si, para min xa non.

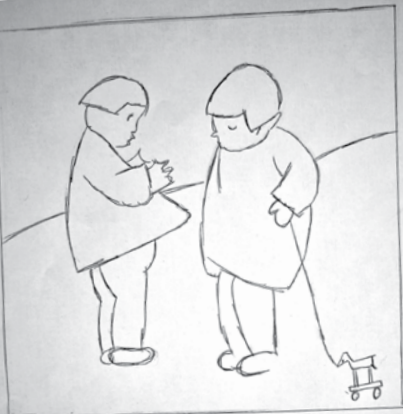

17-6-927

W. L. M. T.

- Mea filla non se pode indignar, o alquilar o impide. Xa me dixo o bruxo.

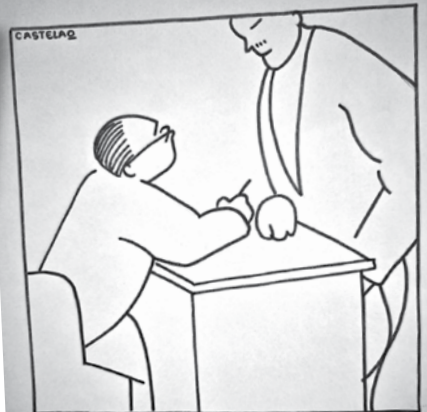
- Non faças caso. Se che dixeron a goberno, diñan que vive na casa que quito...

- Muña así traballo na cose e non cobra.

- Os parvos dan leccións, os cucos fan negocio, os hipocritas posan, os choróns fanse virais e os demais cremos todo o que vemos.

- Estás copiando?

- Non, consúltoume o ChatGPT

ACTIVIDADES DO EDLG

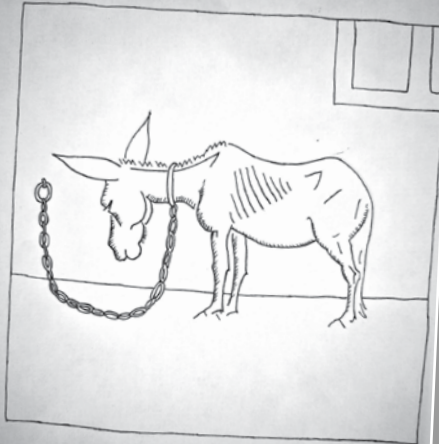
Cousas da nosa rapazada

Cousas do Parlamento

- Por suposto que o seu voto conta, non faltaba máis!
- Pero as decisións importantes as vemos tomadas de arriba.
- Moitas grazas, compañeiro!

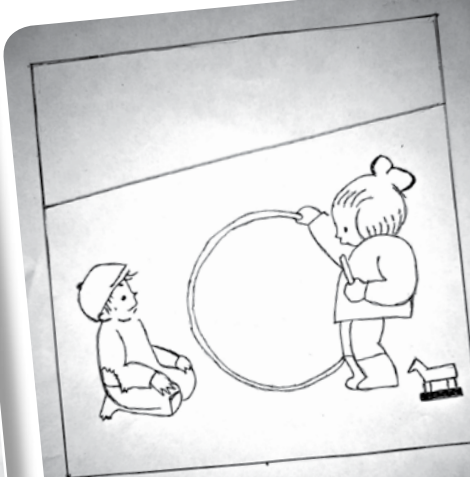
Hai quen acepta a culpa,
porque pensa que é parte
do teu campo.

Que aburrido estás desde que mandas!
Por que non aprendes ortografía e deixas de facer reles
f facendo discursos?

- Se a nosa filla soubese un pouco de francés e de piano!...
- Se tivera un Tik Tok viral xa gataba máis ca má!

- A DP non che trouxeron nada de galego,
porque os funcionarios da Valenciana saquearon
todos os cartóns dos seus pais, saídes?

- De maior quero ser poeireiro
- E ti cres que iso é unha carreira?
- Non, pero da moico xogo.

- Eu son Xan, o que votou por vós.
- Ah... si! Carabala! Se quere algo, volva dentro de catro anos.

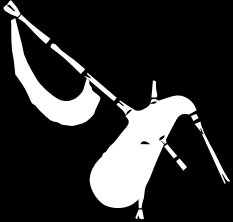
CASTELAR

- E por que sabes tanto acerca dos castros, morriño?
- Porque non é a literatura con castro, morriño.

- Ja, ja, ja! Di que estás máis concienciado co medio ambiente...
e vai ao supermercado a mercar aglomerados estráxicos
de Perú! Ai, meu Deus, que saídes!

ENTREVISTA A ÁLEX CHARLÓN

Cantante do Grupo Musical ATAQUE ESCAMPE

Un dos mellores grupos de pop en galego é Ataque Escampe, que levan xa máis de 15 anos de traxectoria. E o noso centro pode presumir de que o seu cantante, Álex Charlón, foi profesor aquí durante uns cantos anos. Coñezamos o mundo da música galega a través do noso amigo Álex.

Como grupo musical, como vos definiríades?

Pode parecer unha resposta moi recorrente, pero a verdade é que resulta complicado facelo. Un amigo meu dime que nos transformamos en cada disco, e que esa transformación constante é a propia esencia do grupo. Sen ser uns virtuosos, e co respecto debido, exploramos terreos ben variados para non repetirnos e non aburrir o persoal: pop, rap noventaio, *soul*, cumbia, *krautrock*, bachata, rock americano, bolero, *soukous* congolés e case o que nos boten. Neste sentido, pouco teñen que ver, por exemplo, un disco con predominio da música popular norteamericana como “Violentos anos dez” (2011) e “Primeiros bicos” (2017), no que son máis frecuentes os ritmos latinos.

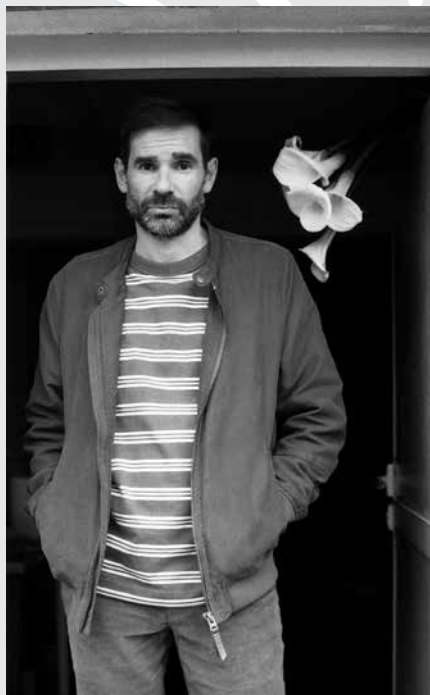
Outra cousa son as letras e as súas temáticas, nas que hai un estilo de contar desde a ironía dos perdedores, con ese orgullo *looser*, moi recoñecible.

Como decidistes que queríades dedicarvos á música?

Convén precisar que somos semiprofesionais, porque tamén temos os nosos traballos. Aínda que lle dedicamos bastante tempo ao grupo e hai tempadas nas que acumulamos moitos concertos (sobre todo para presentar os discos), a música non é o que nos dá de comer.

Dito isto, o núcleo orixinario da banda coñecémonos no ambiente universitario de Compostela, nunha idade e

nun contexto nos que todo era propicio para o apaixonamento. As nosas conversas pasaban en menos de nada do cinema á literatura, ou da cultura popular máis accesible (deportes, actualidade política...) a asuntos elitistas como o da creación poética. A música sempre estaba aí, de fondo, poñendo banda sonora a eses primeiros anos de carreira. Ata que de tanto coller a guitarra e cantar nas reunións de amigos decidimos probar a formar un grupo.

Como se vos ocorreu o nome do voso grupo?

Ocorréuseme a min, unha tarde das moitas nas que non parou de chover no 2002. É un xogo de palabras, un tanto infantil, ou quizais simplemente inxenuo. Parecíame que tiña algo de encanto pensar que, aínda sendo case imposible loitar contra os elementos (a choiva, os problemas sociais ou a propia condición humana), as persoas sempre debíamos conservar certo idealismo. Ultimamente Miguel Mosqueira (outro membro), dixo nalgunha entrevista que o nome estaba inspirado nun verso da canción “Rabo de nube” do cantautor cubano Silvio Rodríguez: “que cuando escampe parezca nuestra esperanza”. Non facer caso: son contos das vellas. Creio que foi xa despois de ter posto o nome do grupo cando, pola graza, comezamos a cantar nas reunións dos pisos de estudantes “que Ataque Escampe parezca nuestra esperanza”.

Como decidistes que tipo de música facer?

Cando comezamos, a finais de 2001, tiñamos moi pouca destreza musical e peores medios. Faciamos unha especie de pop-rock acústico que demos en chamar con certa retrans “rock de serie b”, gravabamos co terrible mini-disc e baixo eses paraugas collían todos os xéneros. Porque non tiñamos demasiadas pretensións, claro. Xogabamos e saían cousas. Non foi ata moito máis adiante, a partir de 2010, cando comezamos a pensar en serio en executar ben o que faciamos e, polo tanto, seleccionarmos estilos.

Tedes algunha canción favorita ou que vos resulte especial por algún motivo?

Ao público encántanlle e corea temas como “Festa malandrómica” (que realmente é unha versión que fixemos dun tema de Malandrómeda), “Noites de agosto” ou “A vitoria”, así que eses tamén son temas favoritos para nós. En clave interna, hai unanimidade no grupo en que a canción “Mondariz-Balneario” é un dos nosos cumios, tanto

no lírico coma no musical. Pero non deixedes de escoitar o noso último disco, "Cabalgata" (2023), que ten moita cousa.

Cales son as vosas influencias musicais?

Variadísimas. Todo o que se poida catalogar de música popular, sen importar xénero, época ou lingua. Desde Nina Simone a Bad Bunny, pasando por Los Panchos, Leonard Cohen, Os Resentidos, Wilco, Antònia Font ou Rosalía.

En que vos baseades para crear as letras das vosas cancións?

É unha boa pregunta, e de resposta nada evidente deixando á parte o do "orgullo *looser*" que antes comentei. Suñoño que parte dunha sensación de certa insatisfacción, e non digo que isto non teña relación coa "eterna adolescencia", da que tanto se fala agora. Véxoo como que quixeramos dalgunha maneira coser a fenda entre a vida que ansiamos e a que realmente temos: "A cara que mereces e a que tes", dicimos na canción "Supermartes". Para iso, recorremos á ironía, a un lirismo estraño aplicado ao máis cotián e a referentes culturais pop que poden colorear a existencia. Vexo que me poño dramático de máis. Irei maior?

Védesvos dentro de 5 ou 10 anos facendo música?

Oxalá! Nunca se sabe. Nin o máis optimista dos que estabamos en 2001 contaba con chegar ata aquí, con saúde no proxecto e un público fiel que non falta nos concertos. Pero hai que ser realistas. As dinámicas e os equilibrios de vontades dentro dun grupo son complicados, imos cumprindo anos de convivencia creativa e é natural atravesar crises. En calquera caso, teñen saído e regresado membros (eu mesmo) e "Ataque Escampe" continuou.

Tedes unha relación de amizade fóra da profesión?

Por suposto. Iso axuda, de feito, a que o grupo manteña a ilusión. Creo que a amizade vai primeiro para nós. Se a amizade perigase por culpa do grupo, entón habería que reflexionar...

É difícil conquistar o público facendo música en galego?

Nunca o pensamos e, de feito, ultimamente estase a demostrar que non é así. Pero é certo que as facilidades que hai agora para chegar a amplos sectores non existían cando comezamos. Todos os grupos que habitualmente viñamos cantando en galego beneficiámonos claramente do fenómeno de Tanxugueiras: notouse nas escoitas en plataformas de música, na revitalización dos festivais e das salas e, fundamentalmente, na cobertura mediática. Os medios galegos só comezaron a facerse eco dos proxectos na nosa lingua cando o fixeron os medios de Madrid e Barcelona. Viron un mercado de interese informativo cando antes daban as costas, non sei se por prexuízo, á música feita na nosa lingua. Algo deberían aprender.

Como vedes o panorama musical galego?

Vémolo máis forte e amplo ca nunca. Hai clásicos xeniais como Hevi (Malandróneda, Fluzo...) ou Lucía Aldao e propostas enerxizantes como Familia Caamagno ou Boyanka Kostova. Aprendemos dos novos ventos que trae a xente nova e deixámonos inspirar: Grande Amore, Caamaño e Ameixeiras, De ninghures, Ulex, Mondra, Fillas de Cassandra, Filloas... Todas propostas refrescantes e preciosas.

Que lle diríades á xente nova que descoñece ou non se achega á música galega?

Que hai un mundo por descubrir. Que en galego xa dispoñen de todos os estilos, desde o tradicional ao máis urbano, desde os sons orgánicos ata os máis procesados. Que teñen todo iso nas súas plataformas favoritas e que poden levar sorpresas maiúsculas. Que se van aos concertos, alucinarán co ambiente.

O voso grupo destaca, entre outras cousas, por ter unhas letras moi ben elaboradas. Inflúe niso o feito de que todos ou a maioría sodes filólogos?

Tres de seis, actualmente. Pode influír: eu escoito unha letra cunha rima desaliñada ou versos previsibles e apago a radio cabreado. Aínda que tamén pode influír que vaia algo maior, volvo pensar.

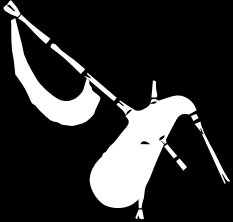
A nivel máis persoal, que lembrás do teu paso como profesor polo noso centro?

Todo bo. Pasei nel nada menos ca nove anos, creo lembrar, entre 2009 e 2018. Moitas das cousas que sei que me funcionan como profesor (no meu caso, de Lingua Castelá e Literatura), aprendíñas no voso centro: o valor do traballo conxunto coas familias, a aposta polo cooperativo e, sobre todo, o amor pola educación vivido desde un sentimento de comunidade. E no persoal levo grandes recordos. Teño coincidido con antigos alumnos tanto nos concertos como en Compostela, a cidade na que ensaia o grupo, e sempre me emociona que me lembren anécdotas e demais. Conservo moitos amigos entre os profes actuais e entre os xubilados recentes. Teño pendentes algunhas chamadas, e tamén unha visita con convite de doces na sala de profes. Saúdos saudosos para toda a comunidade do Calasanz.

Moitas grazas!

Cristina Bouzas Serantes e Mireia Sánchez Moreira (3º C ESO)

ENTREVISTA A “FILLAS DE CASSANDRA”

Fillas de Cassandra é un grupo de Vigo que está formado por María Soa e Sara Faro, que van responder a unhas preguntas que lles fixemos.

Por que vos chamades “Fillas de Cassandra”?

Pois cando comezamos o proxecto, xustamente Sara estaba lendo sobre Cassandra, a súa historia, o seu mito e o importante que era a nivel conceptual como nos sentimos as mulleres hoxe en día. Eu propuxen o de “Fillas”, que dalgún xeito era como manter todas as heranzas das nosas antergas que tanto valoramos. Entón, cando xuntamos “Fillas” e “Cassandra” foi perfecto, porque era algo máis conceptual. Convidámosvos a buscar a historia de Cassandra para saber ben quen foi esta tremenda muller.

Como vos coñecestes?

Coñecémonos porque cada unha tiña o seu proxecto individual e chamáronnos para cantar conxuntamente nunha manifestación feminista, e, a partir de aí, fixemos un primeiro tema xuntas esa tarde, e xa para sempre xamais. Si, porque íamos cantar por separado xa que estábamos nese mesmo escenario, e, despois, cantamos xuntas.

Por que decidistes comezar a facer música xuntas?

Pois porque ese día houbo un frechazo musical e creativo que fixo que continuásemos quedando semanalmente, e comezar a configurar o que agora é *Fillas de Cassandra*.

Canto tempo levades no mundo da música?

Pois, no meu caso, María, dende pequeniña, a miña nai é pianista e o meu pai moi melómano, e eu son pianista de profesión, así que dende sempre, lémbrome cantando e

de todo. E eu, Sara, creo que ambas dende que coñecemos o mundo, pois estamos no mundo da música, máis ou menos.

Como chegastes a ser famosas?

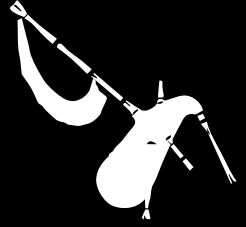
Aínda é como complicado entender isto, non? Saber que hai xente, que sabe quen somos e sabe cal é a nosa música... Pois eu creo que unha, sen pretendelo, e dúas, pois soñando moi alto neste caso porque sempre pensabamos en facer cousas grandes e de aí, pois, intentar facer o que puideramos en cada caso e entón así fomos chegando a diferentes sitios e, de súpeto, estamos aquí respondendo as vosas preguntas.

Que inspiración tedes para facer as vosas cancións?

Pois a verdade é que depende do momento tamén, pois, cando algo conecta con ambas e de súpeto, pois xorde

Fotos: © Sabela Andrés

unha melodía ou xorde unha letra ou xorde unha estrutura que dicimos "isto, isto era". De súpeto atopamos a mitoloxía no primeiro disco "Acrópole" e de aí tiramos o fío, pero agora este último EP que se chama "Hibernarse", pois fala do tempo, do paso do tempo, do tempo que poñen os reloxos, e un pouco o capitalismo, a sociedade de máis, e un pouco a loita contra iso e o repouso. Entón, resume un pouco as nosas vivencias e experiencias e emocións, o que fai que fagamos a música que facemos. Para contala de verdade.

Cal é a vosa canción máis coñecida? E a vosa favorita?

A máis coñecida debe ser "Lisístrata, Barre Vasoira" ou "Tataravoa". En canto á nosa favorita, témoslle un cariño especial á canción "Fillas de Cassandra".

Cal sería a vosa colaboración soñada?

Soñada, ao mellor a alguén que pode ser como inalcanzable, eu penso que somos moi fans das grandes do momento que poden ser, pois, Rosalía e Nati Peluso. Pero ben, con Santa Marta, que é un grupo chulísimo, encantaríanos facer unha colaboración.

Que é o que máis vos gusta de facer música? E o que menos?

O que máis nos gusta é ter a liberdade para poder facela e ter tempo. E de súpeto poñernos nun mundo, en algo que non existía e dicir "ai Deus!, isto saíu de nós e agora está con todo o mundo". Si, e o que menos é que a medida que te vas facendo coñecida comezas a sentir a presión de se vai gustar ou non vai gustar á xente. As expectativas, eu creo que é o peor.

Tedes pensado seguir moito máis tempo sacando cancións?

De momento non hai fin. Polo menos, se non son cancións, son proxectos artísticos así que aí seguiremos no mundo da arte, iso segurísimo.

Nalgún momento pensastes en deixalo?

A verdade é que non.

Por que decidistes facer música en galego?

Pois porque nós coñecemos falando en galego e non había outra opción, a verdade, foi a nosa lingua vehicular, obviamente tamén é certo que sabemos que a nivel político ten un peso e unha importancia crear cultura en galego, así que dende aquí vos convidamos a todas a facer os vosos proxectos artísticos e de todo tipo en galego. O que decidimos realmente foi non facelo en castelán, e si que foi unha decisión máis ben política ao final, porque tamén o foi falar en galego nalgún momento da nosa vida, porque nós somos neofalantes.

Tedes pensado sacar algún disco pronto?

Pois estamos sacando un disco agora mesmo que é o EP "Hibernarse" que é un disquiño de catro temas, así que de momento isto está.

Nas vosas cancións hai bastantes referencias á mitoloxía. Iso, a que se debe?

Pois o que contabamos antes, cando aparece o nome de Cassandra, comezamos aí a tirar do fío de todas as mulleres da mitoloxía e descubrimos que había moitas das violencias que elas sufriran hai dous mil anos, que resoaban aínda en nós como mulleres deste tempo, e lanzámonos a contar as súas historias dende esta outra óptica, que é a óptica feminista.

O voso primeiro disco sorprendeu moito abordando o tema do feminismo dende a mitoloxía. Os seguintes discos seguirán na mesma liña ou tedes previsto darlle un novo xiro ás vosas temáticas?

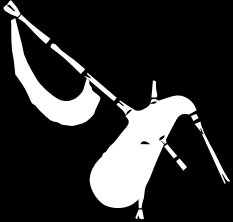
Obviamente, da mitoloxía pois quizais collamos algunha pincelada nalgún momento, porque sempre vai estar aí e vai formar parte de Fillas de Cassandra, pero dende logo o feminismo non pode non estar porque nós somos feministas, actuamos como tal, falamos como tal, as vivencias son estas e non pode ser doutro xeito. Así que agardo que nunca sexa unha decisión que tomar ou non, senón de ser ou non ser e hai que ser sempre.

Moitas grazas!

Sofía Franco, Irene Míguez e Antía Varela (1ºBACH.)

Foto: Hibernarse © Arancha Brandón

ENTREVISTA A CLARA E AURORA BERNÁ

Hai uns anos marcharon do noso centro as irmás Clara e Aurora Berná Rodríguez, por rematar o seu ciclo educativo despois de pasar moitos anos connosco. Na súa familia sempre houbo unha moi forte tradición musical relacionada co mundo da música clásica, da que nos van falar nesta interesante entrevista.

PEQUEÑO CV DE INTRODUCCIÓN

CLARA BERNÁ RODRÍGUEZ

Natural da Coruña (2003), comeza os seus estudos musicais no Conservatorio Profesional de Música da Coruña ata graduarse en 2021 co profesor Javier Gómez. Ese mesmo ano, comeza a estudar o Grao de Interpretación de Arpa no Real Conservatorio Superior de Música de Madrid (RCSMM) na cátedra de Susana Cermeño, arpista do Teatro Real. Actualmente está cursando un programa Erasmus+ na Sibelius Academy (Uniarts Helsinki, Finlandia) baixo a tutoría de Päivi Severeide, onde recibe unha bolsa da Fundación Gyllenberg, cunha arpa, Iris Gold.

Como solista ten realizados recitais de arpa soa e como integrante de distintas formacións de música de cámara. No 2024 intervéen como solista xunto coa Banda Municipal da Coruña na estrea de *Mar de Estío*, Concertino para Arpa e Banda (Juan Berná, 1971, -), obra da que é dedicataria.

Como música de Orquestra, forma parte da bolsa de emprego da Orquesta de Extremadura (OEX) e ten colaborado con orquestras do panorama español tales como a Orquesta Sinfónica de Galicia (OSG) e a Orquesta Sinfónica de Castilla y León (OSCYL), ademais doutras como Plural Ensemble, Filarmonía de Madrid. Tamén é titular da Orquesta Joven Sinfónica de Galicia (OJSG), Joven Orquesta de la Comunidad de Madrid (JORCAM), Orquesta Sinfónica de Castilla y León (OSCYL Joven) e Joven Orquesta de León (JOL).

AURORA BERNÁ RODRÍGUEZ

Aurora Berná (A Coruña, 2005), realiza os estudos no CMUS A Coruña, onde inicia óboe co seu pai, Juan Berná Pérez. No 2023 ingresa no Real Conservatorio de Música de Madrid onde actualmente estuda con Juan Carlos Báguena, catedrático da especialidade de óboe.

Ten asistido a clases maxistras con Cristina Gómez Godoy, David Villa, Eric González Gancedo, Ismael Vaquero, Roberto Baltar, Casey Hill e Kai Frömbgen.

No 2019 e no 2023 é galardoada co primeiro premio no Concurso de Solistas do Conservatorio Profesional de Música da Coruña; no 2022 é seleccionada para o V Ciclo de Novos Talentos Musicais Compostela Sound e USC. No 2024 obtén a Bolsa para Estudos Artísticos fóra de Galicia da Deputación Provincial da Coruña para o curso

2024/2025.

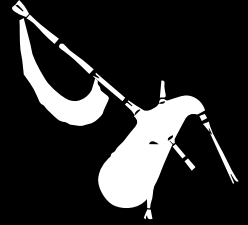
Entre 2021 e 2024 intervéen como parte da OJSG (Orquesta Joven Sinfónica de Galicia). En 2024 participa no taller de Música de Cámara da Fundación Barenboim-Said de Sevilla e no ciclo "San Telmo Abierto" en Sevilla cun quinteto de vento.

Dende 2023 é oboísta titular da Joven Orquesta de la Comunidad de Madrid (JORCAM). En calidade de alumna da JORCAM participa no concerto de abono da JORCAM baixo a batuta de Marzena Diakun.

Cando empezastes a estudar no Conservatorio?

Clara: Dende pequena ía a clases de linguaxe musical e piano nunha academia dos Rosales; cando cumprín 8 anos fixen as probas no CMUS A Coruña para arpa.

Aurora: Igual que a miña irmá eu tamén comecei na mesma academia de música. Eu nun primeiro momento quixen tocar o violín, aínda que uns anos despois cando con oito anos fixen as probas de acceso ao conservatorio non conseguín praza nese instrumento, entón tiveron que escoller outro dos cales quedaban aínda prazas. Deste xeito comecei tocar o óboe.

Por que decidistes continuar cos estudos superiores de Conservatorio?

C.: Para min non foi algo que tivera que decidir, sempre tiven claro que non ía deixar a música. Non tiña claro que outra carreira quería facer ata que me dei de conta de que non quería facer ningunha outra cousa. Aceptáronme en Filoloxía Hispánica na Complutense, pero nunca fixen a matrícula nin nada.

A.: Eu penso que ser música é unha maneira de vivir, no caso de moitas de nós simplemente non tomamos unha decisión senón que continuamos facendo o que levamos a facer toda a vida porque non imaxinamos deixar de facelo, ou polo menos foi o que me pasou a min. Cando rematei bacharelato pensei en estudar tamén Historia da Arte. Ao final apracei un pouco esta decisión e nunca a levei a cabo, aínda que non descarto facelo algún día.

Cantos anos tedes?

C.: Eu 22.

A.: 19 anos.

Que instrumento ou instrumentos tocades?

C.: Arpa

A.: O óboe e o corno inglés.

Podedes contarnos como é a vida dun estudante no Conservatorio superior?

C.: Pois igual que a outros estudantes universitarios pero con máis responsabilidades. En España o Grao Superior de Música son 4 anos, 240 créditos con traballo de investigación no último curso. Falando dende a miña experiencia, cando comezas o superior tamén comezas a formar parte dunha pequena sociedade, coñeces moita xente en pouco tempo, recibes ofertas de traballo, bolos, moita nova información de súbito. No meu primeiro ano en Madrid, comecei a traballar de profesora de arpa nunha academia. Eu levaba toda a miña vida sendo alumna, e nun momento tiven 3 pequenos ao meu cargo que querían aprender do que eu sabía (que tampouco é moito). Ademais, comecei a ter bolos con algunhas orquestras pequenas de Madrid, a facer audicións para orquestras de xente nova, mentres que tamén tiña traballo en Coruña e seguía indo a clase ao conservatorio, porque, como é obvio, esa era a miña única responsabilidade real; tiven moitas responsabilidades que as miñas amigas que fan outras carreiras non teñen. A principal diferenza creo que é que o que faga agora profesionalmente é importante para o resto da miña vida, mentres que un estudante de Medicina non pode operar sen estar titulado. Temos que facernos adultos un pouco antes para que todo funcione.

A.: Pois a vida dun estudante de conservatorio superior non deixa de ser similar á dun estudante dunha carreira convencional. Para min o principal é a constancia e a disciplina; o estudo diario aínda que non teñamos exames ou concertos preto é o máis importante. Tamén

é unha profesión que precisa de facer actividades fóra do horario lectivo ou da universidade para ter unha formación completa, como por exemplo presentarse a probas, a orquestras, concursos, formar grupos de música de cámara, dar concertos, etc., xa que é isto o que fai que collas experiencia e que poñas en práctica a técnica que os profesores ensinan. Aínda que as horas de clase non son moitísimas, temos unha gran carga de estudo individual, chegar a casa e ter que estudar 4, 5 ou máis horas.

Que vos levou a escoller a música clásica?

C.: O noso pai estudou tamén música e foi algo "imposto", pero ambas as dúas sempre o gozamos.

A.: Na nosa familia paterna temos moitos familiares que son músicos e iso foi o que fixo que iniciáramos dende tan novas a estudar música.

Que é o máis desafiante de estudar música a nivel profesional?

C.: Cando xa tes un certo nivel de técnica e de musicalidade, creo que o máis complicado é convivir co fracaso ou non ser obsesiva coa perfección. Cada vez somos máis e cada vez o nivel é maior. Creo que é importante saber onde estás ti, poñerte obxectivos realistas e ter pequenas metas.

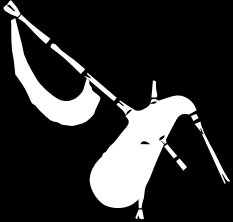
A.: Para min o máis desafiante sen dúbida é a competencia. Non é sinxelo atoparse con persoas que teñan os mesmos obxectivos ca ti e conseguir ter unha amizade sa, a realidade é que a arte é un mundo cheo de envexa e tes que aprender a ter unha competencia sa e aprender das persoas que te rodean. Por outro lado, aprender a levar o rexeitamento e o fracaso é algo moi difícil para moitas persoas.

Como manexades os nervios antes de saír a actuar?

C.: Hai moitísima xente traballando para responder esa

Clara

Aurora

pregunta jajajajajaajajaj. Eu, cando era pequena, nunca sentía ningún nervio e agora cada vez sinto máis. Creo que os nervios dependen de tanta importancia teña para ti o que estás a facer. Se é algo moi importante ou algo sobre o que levo traballando moito tempo, estarei moi, moi nerviosa. Se é algo que non me importa moito ou que atopo moi sinxelo, estarei tranquila.

A.: Eu pónome moi nerviosa dende hai un par de anos para aquí e tampouco sei dicir que fago para controlalos porque non os controlo jajajaja. Procuo sempre, por moi nerviosa que estea, unha vez subo ao escenario, gozar do que estou a facer e esquecerme de todo. Penso que os nervios están moi ligados á ansiedade e ás veces temos que pedir axuda para solucionarlos, non é tan doado coma facer un par de respiracións ou imaxinalos a todos espidos como se di nas películas.

Que opinades sobre o papel da música clásica na sociedade actual?

C.: Penso que temos que renovarnos e cambiar o formato de concertos; senón, cambiar a educación. A xente xa non ten os mesmos intereses nin as mesmas necesidades, temos que cambiar coas cousas porque as cousas están cambiando.

Nas salas de concerto, entre o público, sempre hai xente maior, estudantes como Auro e coma min e algún rapaz solto que vai ver ao solista que toca co seu pai. Non estou de acordo en converter as salas de concerto nun bar, pero creo que deberíamos imitar outras culturas onde a música non forma parte da alta sociedade, senón que é unha opción máis de lecer para calquera idade. Sabemos de todos os prexuízos que rodean a nosa profesión, agora mesmo moitas entradas para xente nova en concertos de tempada son máis baratas que ir ao cine. O problema nace en que no cole nos ensinaron cando morreu Bach pero nunca temos escoitado os Concertos de Brandeburgo, non podemos distinguir a Novena Sinfonía de Beethoven das Bodas de Fígaro de Mozart! A principal consecuencia disto é que non desenvolvemos un gusto pola música clásica. Tanto no colexio coma no instituto, se ensínansenos cousas teóricas que nada teñen que ver con como é realmente a música. É importante saber os parámetros de ritmo, timbre e cousas, pero máis que definilos con corrección, creo que é máis útil sabelos diferenciar entre eles e coñecer como inflúen na música solista ou orquestral. Ao final a todos os nenos nos encanta a Educación Física porque podemos falar cos amigos e non estar unha hora sentadas na cadeira. A música nace da colectividade..., sinto que ao final a ninguén lle gusta porque é unha materia máis que estudar, cando nin os propios músicos sabemos o ano exacto de moitas cousas... Se fósamos educados polo oído, sendo partícipes da acción musical (solfexo), aprenderíamos máis e mellor e, sobre todo, teríamos un interese xenuíno na música. Aquí, en Finlandia, tanto a Orquestra da Radio (Finnish Radio Symphony Orchestra) como a Orquestra de Helsinki (Helsinki Philharmonic) organizan mensualmente actividades para nenos e o auditorio énchese de nenos e nenas que veñen a probar os instrumentos, a ver un concerto pedagóxico, a coñecer as instalacións... Coa mesma naturalidade coa que temos ido a charlas sobre as saídas laborais de calquera carreira, estes nenos van desde pequenos a actividades relacionadas coa música clásica. Grazas a iso, cando son maiores van a concertos cos seus amigos sen ter vergoña de dicir que lles gusta. Mesmo pode verse este exemplo dentro de España: nos lugares onde hai máis pequenas escolas municipais e bandas de música de nenos, hai máis estudantes no conservatorio.

A.: Para min o principal problema da música clásica en España é a educación. Cada vez máis recortes no horario de música e menos facilidades para a xente que compaxinamos os estudos no conservatorio e o ensino obrigatorio. Hai moitísimos nenos nos colexios con moitísimas capacidades musicais, incluso máis das que teño eu ou das que pode ter a miña irmá, que nunca serán desenvolvidas porque nos colexios as programacións non favorecen o desenvolvemento do oído ou o sentido do ritmo e limitáanse a estudar nocións teóricas.

Tamén se di que a música clásica é algo de vellos e que

non hai xente nova que queira estudar música e iso é completamente mentira. Os conservatorios están cheos así coma as orquestras novas, dende o meu punto de vista a música está rodeada por prexuízos ademais dun carácter elitista que non permite que chegue a todas as partes da sociedade.

Que pensades facer ao rematar eses estudos?

C.: Cando remate o Grao Superior, gustárame facer un Máster nalgún lugar fóra de España, aínda non teño claro onde. Despois diso, o meu soño é traballar nunha orquestra. Senón tamén sería feliz traballando de profesora nalgún Conservatorio Superior, pero para iso preciso aínda moita experiencia.

A.: A min gustárame facer un Máster orquestral nalgún conservatorio de Europa e poder traballar nunha orquestra nun futuro, non necesariamente sinfónica, tamén me atraen moito a ópera ou zarzuela. Se non puidese ser, non descarto o ensino, pero preferiría selo doutras especialidades como música de cámara antes que de óboe.

Que lles diríades aos rapaces e mozos de agora para que se animen e se acheguen á música clásica?

C.: Hm... non o sei, a verdade. Á xente nova que sente curiosidade anímoa a buscar un instrumento que lles guste e que comece a aprender linguaxe musical (que é o máis importante). A música é unha compañeira que nunca te deixa, o pouco que aprendas sempre estará contigo.

Gustárame dicirlle a aqueles que non teñen claro se seguir ou non coa música, que sigan adiante. Non tomes unha decisión por medo ou porque te sentes agobiada. Segue. Tanto Auro coma min sabemos o agobio de levar o instituto e o conservatorio á vez. Espera e decide cando todo estea tranquilo, serán días ou semanas malas, igual un mes, non máis, pero pagará a pena.

A.: Máis ben animaría aos pais a que favorezan o desenvolvemento artístico dos nenos e nenas pequenos. É tan importante que veñan a clases de inglés coma que desenvolvan o oído, a visión espacial ou o sentido do ritmo. Evidentemente a ningún neno se lle preguntan se quere meterse polas tardes 4 horas a clases no conservatorio sen coñecer nada de música pois non vai querer, os nenos queren xogar no parque polas tardes.

É doado acadar unha formación superior ou profesional quedando na Coruña ou en Galicia? Ou é recomendable ou obrigatorio ir a cidades máis grandes ou incluso outros países?

C.: Depende do teu instrumento, das túas aspiracións como profesional e por suposto das túas posibilidades. Eu como arpista non teño tantas opcións como ten alguén que estude violín ou piano: non hai grao de interpretación de Arpa en todos os Superiores; en Coruña, si. Cando eu estudaba o Grao Profesional na Coruña, era a única alumna, as demais alumnas estaban en Grao Elemental (8-12 anos). No Superior de Coruña nese momento non había

alumnado de Arpa, así que decidín marchar para por fin ter compañeiras.

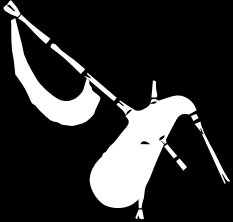
Creo que o máis importante é coñecer ao teu profesor e sentir que aprendes e que estás nun espazo seguro. Se o teu profesor ideal está na túa cidade e che gusta o centro onde ensina, séntete afortunado; se non está, creo que un debe marchar. Un bo profesor te levará onde ti queiras.

A.: Non diría que é obrigatorio, pero si que hai que ser obxectivo e non vas ter as mesmas oportunidades sendo estudante en Vigo ca en Madrid. Eu quixen irme porque buscaba explotar a miña vida orquestral e de cámara, na Coruña só hai dúas orquestras novas e unha escola orquestral, e busquei un lugar onde poder explotar ao máximo a miña vida fóra do conservatorio. Hai moitísima xente boísima que estudou en Galicia, pero que non temos as mesmas oportunidades ca outras comunidades, é unha realidade que hai que cambiar.

Moitas grazas!

Sabela Fraga e Sara Ruiz (1º BACH.)

ENTREVISTA A GARCÍA MC

García MC é un dos rapeiros máis destacados de Galicia. Foi un dos catro MCs que puxeron en marcha o mítico grupo Dios ke te Crew, co que participou nos primeiros discos. Hai uns anos decidiu comezar a súa viaxe en solitario ou acompañado doutros compañeiros diferentes, como a Nación Quilombo.

Debedes saber que tivo bastante relación co noso centro, porque hai uns quince anos estivo dando unha charla e un obradoiro para rapear en galego que tivo un certo éxito. Aínda mantén unha relación de amizade con algúns profesores do centro.

Cal foi o proxecto que máis ilusión che fixo?

Sen dúbida, "Nación Quilombo", por ser a iniciativa na que puiden plasmar en maior medida as miñas inxenuidades artísticas e por ser todo un proxecto experimental a nivel musical.

Alguén se opuxo a que foses cantante?

O peor inimigo moitas veces é un mesmo. Con todo, eu sempre o tiven claro, sempre crin en min.

Cales eran os teus maiores referentes cando eras pequeno?

Todas as bandas clásicas do Rap americano dos 90.

Cal foi o teu maior desafío como artista?

Seguir sendo artista. Manterse no tempo é o maior logro, isto é unha carreira de fondo e o mellor sempre está por chegar. O maior desafío é a constancia a pesar dos innumerables obstáculos que necesariamente forman parte do camiño.

Hai algunha mensaxe que queiras transmitir aos teus fans a través da túa música?

Gustárame agradecerlles de corazón por ver o mundo verdadeiro que habita en min. Ser artista é un acto poético, case diría que un milagro no mundo. Poder ter persoas que lle dan valor cobra un sentido de gratitude inmensurable.

Que música escoitas no teu tempo libre?

De todo. Todo o que sexa música de calidade, aínda que ultimamente revisito moitos clásicos do Rap.

Hai algún artista co que che gustaría colaborar no futuro?

Moitos! Un deles é "KRS-One", un dos pais da Cultura Hip-Hop.

Que che inspira á hora de escribir as túas cancións?

As inspiracións son diversas. O importante como dicía o outro é que te collan traballando.

Que pensas do actual panorama musical galego (feito en galego)?

Que se teñen que recuperar as Asociacións Culturais

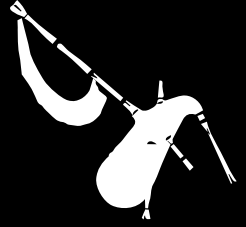
que realizaban eventos e festivais máis humanos e que manteñan un circuíto para os músicos independentes vivo. Moitos dos festivais actuais son unha burbulla especulativa que prioriza, como é natural, os seus réditos, pero a Cultura ten outras prioridades que só se poden fomentar desde a base. A economía e a cultura deben atopar un equilibrio. Iso é clave para o tecido cultural galego e en galego. A presenza nos medios e nos festivais se vos fixades ben é cada vez máis anecdótica e só prioriza os tres ou catro proxectos de moda nese par de anos en turno, ademais. E os grandes eventos financiados pola administración cometen grave perxurio contra as iniciativas musicais galegas e feitas en galego, salvo puntualísimas excepcións.

Cal é o mellor consello que podes dar a alguén que quere ter unha carreira musical?

Como dixeran antes, a perseveranza si ten claro que realmente é o seu camiño.

Na primeira parte da túa carreira formabas parte dun grupo moi coñecido e agora decidiches fundar e liderar o teu propio proxecto musical. Que similitudes e que diferenzas hai entre esas dúas etapas artísticas e profesionais?

Son momentos radicalmente diferentes. Daríame para escribir un libro. De momento só dicirvos iso, que son

etapas vitais moi, moi diferentes.

Polo que temos entendido, o único lugar do mundo no que che preguntan por que cantas en galego é en Galicia. A que cres que pode deberse iso?

A non auto-recoñecernos suficientemente en plenitude como un elemento de riqueza máis no conxunto da Cultura Mundial. O mellor neses casos é simplemente ser.

Canle de YouTube: <https://www.youtube.com/@garcia-mc/videos>

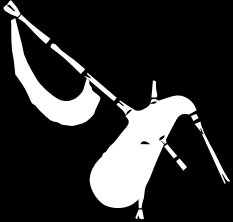
Moitas grazas!

A vós! Unha aperta ben grande a todo o alumnado do Calasanz!

Foto: Lyonell Quiroz

Sebastián Ces, Óscar Gómez, Brais Seoane e Borja Suárez (1ºBACH.)

ENTREVISTA A XURXO SOUTO

Xurxo Souto é todo un personaxe coñecido en toda Galicia e, sobre todo, na Coruña. Estivo moi presente na radio e na televisión galegas, e destacou como líder e cantante dos *Diplomáticos de Monte Alto*. Agora tamén é profesor nun instituto da contorna.

Por que decidiches estudar unha carreira como Filoloxía Clásica?

Para chegar a ser unha persoa cosmopolita, un auténtico “cidadán do Mundo”, cómpre principiar por coñecer esa parte do mundo que temos diante dos focinhos.

E non só no espazo, tamén no tempo. Na nosa contorna -comezando pola propia Torre de Hércules- todo fai referencia a ese legado clásico, que define a nosa cultura e do que tan pouco sabemos.

Cando comezaches na radio e como valoras a túa experiencia nela?

Principiei dun xeito casual. Precisamente cando estaba en Santiago, estudando na universidade, participei nunhas xornadas culturais cuns amigos nas que reivindicaba a música galaico-tropical. Fixéronme unha entrevista na Radio Galega (supoño que lles pareceu un tema divertido). De aí a un pouco chamáronme para facer colaboracións nun programa, “O Fiadeiro”. Alí estaba o, agora, famosísimo actor Carlos Blanco. Deseguido ofrecéronme traballar en Radio Coruña, na Cadena Ser, onde fixen durante dez tempadas un programa chamado “A Tropa da Tralla”, na compañía de Sofía de Labañou. No ano 2005, coa chegada do goberno bipartito á Xunta de Galicia, ofrecéronme ser xefe de programas na propia Radio Galega. E alí estiven traballando até o ano 2009.

Resumo a experiencia radiofónica cun adxectivo: “marabillosa”!

Por que decidiches dedicarte tamén ao mundo musical?

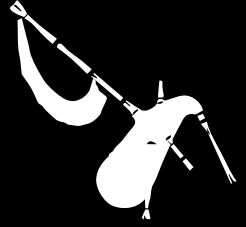
Tamén por casualidade. Cando traballaba como colaborador na Radio Galega, escribín o guión dunha radio-novela. Un amigo comentárame que nun barco de pesca de altura o “súper-heroe” non é o capitán, senón o frigorista, isto é, a persoa que debe garantir que o peixe se manteña nun perfecto estado de conxelación. Fixen unha canción como banda sonora da radio-novela e, aproveitando que na emisora tiñan un magnífico estudo móbil, chamei a uns compañeiros músicos e rexistrámola na casa da miña avoa, na aldea de Figueiroa (Abegondo).

Que foi o que te levou a fundar o grupo dos *Diplomáticos de Monte Alto*?

Para a miña sorpresa, esa canción “Non chas quero” foi un pequeno éxito (polo menos nos bares da parte vella de Santiago). Comezáronnos a chamar, querían escoitar en

Foto: Sofía de Labañou

directo ao conxunto que tocaba esa peza. Así que non houbo máis remedio que facer máis cancións e crear un grupo estable.

Chamámolo os *Diplomáticos de Monte Alto* porque queríamos pór no centro das nosas pezas esas historias dos barrios humildes -familias traballadoras que chegamos das aldeas á Coruña- e das que até ese momento non falaba ningún.

Como valoras os xéneros musicais da actualidade?

Parécenme magníficos: a pegada sonora que define este tempo. Cada xeración precisa das súas músicas. Naqueles anos cando nós principiámos, entendíase que porque eras unha persoa nova a túa música tiña que ser o rock. Hoxe superáronse eses límites, e moita xente nova é quen de expresarse musicalmente de xeitos moi diferentes. Todo o que sexa creatividade e diversidade é positivo.

Tes algún novo proxecto en mente ou algún libro co que nos poidas sorprender?

Sinceramente non. Continúo na ruta do libro que editei o ano pasado: "Somos un pobo de artistas" en homenaxe a Luísa Villalta. Esta gran autora coruñesa proclamou que, na súa orixe, música e poesía foron o mesmo. Por iso a literatura galega está mal contada: ten moi boa letra, pero fáltalle a música.

A partir deste libro fixen un pequeno espectáculo "Sesión sonora" que estou levando a moitos lugares. En cada sesión aprendo algo novo. Por iso, probablemente farei unha nova versión, ampliada, de "Somos un pobo de artistas".

Cando escribiches o libro "Contos na Coruña", baseábaste na realidade ou foi froito da túa imaxinación?

Pura realidade. Cando comezamos a facer o programa de radio "A tropa da tralla" en Radio Coruña, principiaron a chamarnos moitas persoas que querían participar: por que? Porque facíamos o programa en galego, e querían contar esas historias da Coruña que se expresan en galego e que non aparecían antes en sitio ningún. Dende os nomes das pedras que rodean a Torre de Hércules: o Xogadoiro, a Rabaleira, o Gueivouteiro, o Xanrei..., ou as cantigas de Entroido de grandes mestres coruñeses como Pivela ou Canzobre.

Foi unha descuberta marabillosa. Así que decidín transcribir esas historias e facer un libro.

Que opinas do uso do galego entre a mocidade?

Sodes os que máis valorades o galego e, ao tempo, quen menos o falades. Mais, evidentemente, a culpa non é vosa. O problema está nas preguizas e no desleixo das persoas adultas -nomeadamente os responsables na administración- que debían fomentar o seu uso e están a facer xusto todo o contrario. Mais, ao tempo, a vosa creatividade é sorprendente: as mellores iniciativas a prol do uso do galego parten sempre da xente nova.

Como cres que se atopa o panorama musical actual galego (en lingua galega)?

Nun momento extraordinario. Para resumir o asunto: quen son os artistas desta terra que realmente son interesantes para outras culturas e actúan decote polo mundo adiante? Pois os que cantan en galego. Mellor dito, as que cantan en galego: mulleres marabillosas, rapazas novas como Tanxugueiras e Fillas de Cassandra, e grandes mestras, como Susana Seivane ou Mercedes Peón, que están a levar a música da nosa lingua polo planeta adiante.

Que lle dirías á mocidade para animala a achegarse á música e á literatura galegas?

Dixo un gran artista coruñés, Luís Seoane: "Queremos facer feliz o mundo coa nosa diferenza". Esa é a clave, o galego fainos cosmopolitas. Podemos crear calquera obra en calquera lingua -nomeadamente en inglés, lingua internacional-, mais, cando creamos en galego, nacen proxectos únicos, obras realmente fermosas para compartir e que converten o noso talento en verdadeiro protagonista.

Cal cres que é o poder normalizador da música en galego para a nosa lingua?

O seu poder é total. Son do tempo do "Xabarán Club", aquel famoso programa da TVG. Cancións como "Estou na lavadora" fican na memoria colectiva de moitas xeracións, rapazas e rapaces daqueles anos que senten esta música como propia, independentemente de que fosen galego-falantes ou non.

O mesmo está acontecendo hoxe con artistas -alén das xa citadas- como Mondra ou Nuno de Grande Amore.

Animádevos vos tamén a crear un grupo, porque a música dá a felicidade e é pura vida para a lingua galega.

Moitas grazas!

A vós!

Sergio Díaz, Jairo Piferrer, Jose Trillo e Álex Vázquez (2ºBACH.)

Dende hai algúns anos, no noso centro celebramos o Día das Letras Galegas elaborando un Dicionario Visual, para que toda a comunidade educativa poida coñecer novas palabras galegas vendo divertidos debuxos realizados polo alumnado. Cada ano toca unha nova letra do abecedario, e a cada clase se lle asigna unha palabra que comeza con esa letra. Este ano houbo que facer murais con palabras que comezan pola letra **O** (e algunha da letra **Ñ**). Aí tedes a listaxe completa de todas as palabras que fixeron as diferentes clases do noso colexio. Podémosvos asegurar que non é unha letra doada e custou un certo esforzo atopar 44 verbas doadas de representar visualmente, pero pensamos que a selección foi a idónea.

LETRAS GALEGAS 2025 - DICCIONARIO VISUAL – LETRAS “Ñ” e “O”

CURSO/NIVEL	A	B	C
EDUCACIÓN INFANTIL			
3 ANOS	OITO	OUTONO	OVO
4 ANOS	OLLOMOL	OURIOLO	OURIZO
5 ANOS	OLLO	OMBREIRO	ORELLA
EDUCACIÓN PRIMARIA			
1ºEP	OLLEIRA	OMBREIRA	OLA
2ºEP	OLFACTO	ORBALLO	OUTEIRO
3ºEP	OCO	OLLAL	ONDA
4ºEP	OUCA	OUXA	OMOPLATA
5ºEP	OLIVEIRA	ORTIGUEIRA	ORXAL
6ºEP	OLLAR	OPAR	OUVEAR
EDUCACIÓN SECUNDARIA OBRIGATORIA			
1ºESO	OTITE	OUREGO	OURELA
2ºESO	OITAVINO	OBRADOIRO	OURIVARÍA
3ºESO	ÓBELO	O BENQUE	ÓDEGA
4ºESO	ODRAR	OPOR	ORFO/A
BACHARELATO			
1ºBACH	OLA!	OGALLÁ!	
2ºBACH	ONTE	ORZAMENTO	
ORIENTACIÓN			
ÑÁÑARAS			

CRA

Curso

2024-2025

